

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет культури і мистецтв
Кафедра музичного мистецтва і хореографії

Терешенко Наталя Віталіївна

ВИДАТНІ ТАНЦІВНИКИ БАЛЬНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ
XX СТОРІЧЧЯ

Хрестоматія
З навчальної дисципліни «Бальний танець»

Херсон 2017

Видатні танцівники бальної хореографії ХХ сторіччя. Хрестоматія з навчальної дисципліни «Бальний танець» для самостійної роботи студентів вищих навчальних закладів напряму підготовки 6.020202 Хореографія*

Укладач: старший викладач кафедри хореографічного мистецтва Н.В.Герешенко

Рецензенти:

Н.В. Шушляннікова кандидат історичних наук, доцент кафедри культурології Херсонського державного університету

Т.А. Медвідь кандидат мистецтвознавства, доцент, завідувач кафедри хореографії Київського університету ім.Б. Гринченка

Рекомендовано до друку Вченою радою ХДУ
Протокол № 10 від 27.02.2017 р.

ЗМІСТ

Вступ.....	4
Зірки латиноамериканського танцю	
Донні Бернс.....	5
Гейнор Файвезер.....	9
Ханс Гальк.....	14
Алан Флетчер.....	19
Хейзел Флетчер.....	23
Еспен Салберг.....	27
Алан Торнсберг.....	33
Кармен Вінчеллі.....	37
Пол Кіллі.....	42
Брайон Ватсон.....	48
Ханна Картунен.....	53
Зірки європейського танцю	
Маркус і Карен Хілтон.....	60
Алессія Бетті.....	62
Вільям Піно.....	66
Мірко Газзолі.....	71
Крістофер Хоукінс.....	75

ВСТУП

Становлення української державності, інтеграція в європейське та світове співтовариство, побудова громадянського суспільства передбачають орієнтацію на людину, націю, пріоритети духовної культури; визначають основні напрями реформування навчально-виховного процесу. Належним чином організована освіта відображає духовний поступ народу, процес збереження та збагачення його культури.

Сучасна хореографічна освіта в Україні має забезпечувати прилучення молоді до вітчизняної та світової танцювальної культури, загальнолюдських цінностей. За своїми формами та методами вона має спиратися на народні традиції, кращі надбання національної та світової культури.

Бальний танець – це не тільки навчальний предмет підготовки майбутніх хореографів, а й складова світової танцювальної культури. У цьому аспекті великого значення набуває вивчення творчої спадщини не тільки видатних вітчизняних танцівників, а і знайомство з надбаннями танцівників бальної хореографії світу.

Танець - це перший і єдиний всеосяжний і універсальний спосіб висловити за допомогою мови міміки і жестів, всі свої почуття. Танець - це сама гармонія. Людина, яка вміє добре танцювати, за визначенням людина гармонійна, бо гармонія - це рівновага і порядок. У сучасному світі танець зведений одночасно в ранг самого доступного і самого елітного мистецтва.

*Зірқи
латиноамериканського танцю*

Донні Бернс

Дата народження: листопад 1957 року

Рідне місто: Гамільтон, Шотландія

Початок кар'єри: 1968 рік

Коли в листопаді 1957 року в місті Гамільтон (Хемільтон), що в Шотландії в сім'ї педагогів народився хлопчик, на світовому танцювальному небосхилі почала розгоратися нова зірка. Зірка Донні Бернс (Donnie Burns),

який з часом стане визнаним майстром своєї справи. Батьки Донні були і професійно, і, так би мовити, за покликом серця, пов'язані з мистецтвом. Вони самі непогано танцювали. Років з шести приохотили до цього і Донні. Це стане хорошим поштовхом для становлення Бернса, як майбутнього майстра танцювального мистецтва. У нього будуть одні з кращих викладачів свого часу. А його партнерка буде на одному рівні з геніальним танцюристом.

Але все це прийде з часом. А поки що, закінчивши початкову школу, Донні Бернс вступає до Holy Cross High (середній навчальний заклад елітарного класу), яке, з високими балами, успішно закінчує. Далі знаменитий танцюрист два роки вчиться на юридичному факультеті Університету Глазго. Однак, все більше яскраві бальні танці, змушують Донні розставити пріоритети свого життя в дещо іншому порядку і уступити перше місце танцювального мистецтва. Донні, людина що захоплюється. Чим тільки він не займався. І футбол, і стрибки у висоту, і крикет. У школі він навіть був редактором учнівської газети, старшокласником брав участь у «дебатах» за одну з кращих команд своєї країни. Сімнадцятирічним юнаком Донні Бернс буде працювати агентом з реклами та маркетингу у виданні з світовим ім'ям The Guardian. І ця робота у нього теж буде виходити відмінно.

Але, незважаючи на успіхи в інших сферах, танці візьмуть своє. Коли Донні було десять років, він в парі з Сільвією Камерон представляв Великобританію на турнірі міжнародного рівня. Цю незабутню для юного танцюриста

поїздки допоміг організувати Боббі Шорт, голова Dance News Group. І далі Боббі Шорт буде допомагати талановитому танцюристу з поїздками на змагання. Ще у дванадцятирічному віці, Донні Бернс, відчує смак перемоги, коли виграє Відкритий чемпіонат Шотландії. Його європейській та латиноамериканській програмам не буде рівних у віковій категорії Донні.

Повертаючись до питання про наставників Донні Бернса, не можна не згадати Семмі Стопфорда (відомий танцюрист того часу). Саме він зведе Донні з Гейнор Фейрвезер (Gaynor Fairweather). З нею в парі Донні досягне майстерності професіонала супер рівня.

У Гейнор Фейвезер були дійсно ідеальні дані для балету. І в дитячому віці вона марила бути балериною, але життя розпорядилося інакше. Фейвезер мала дуже цікаву зовнішність. Риси обличчя, пряме волосся кольору воронячого крила робили її схожою на індіанку. В ній була притягальна жіночність. Багато років Гейнор Фейвезер буде для Донні Бернс не тільки єдиною партнеркою, але і дуже близькою людиною. Коли в 2003 році Бернс розлучиться з нею і піде зі спорту, він зізнається, що Гейнор для нього як сім'я. Хоча вони, незважаючи на деякі романтичні відносини на початку кар'єри, так і не стануть подружжям в житті.

Донні і Гейнор кілька років будуть працювати зі Стопфортом. Однак, з часом, вирішать перебраться в Лондон і продовжать навчатися майстерності танцю там. У Лондоні Донні і знайде, без перебільшення, свого кращого вчителя - Уолтера Лерда, особистість воістину знакову для бального танцю. Лерд, за спогадами зіркової пари, хоча і був асом у технічній стороні танцю, завжди говорив про те, як важливі правдиві і щирі емоції при подачі танцю парою.

Пара Донні і Гейнор ніколи не стояла на місці. Вони постійно розвивалися, йшли в ногу з часом. Дуже багато уваги вони приділяли костюмам для танцю, які були визнанням гарного смаку партнерів.

Слід особливо відзначити рекорди Донні Бернса. Він чотирнадцять разів (причому тринадцять поспіль) ставав Чемпіоном Світу (у латиноамериканській програмі). У Книгу рекордів Гіннеса занесені дані про те, що Бернс протягом двадцяти років брав участь у танцювальних змаганнях жодного разу не програвши. Пара Донні Бернс і Гейнор Фейвезер вважаються кращою парою в історії бального танцю. Можливо, їх перемоги могли б і тривати, але партнерка, одного разу, вибрала особисте життя. А Донні став викладати, брати участь у суддівстві.

Його учні: Пол Кіллік і Ханна Картуннен, Кармен Вінчеллі, Алан Торнсберг, Дмитро Тимохін і Ганна Безикова, Славик Крікливий і Карина Смірнофф, Сергій Сурков і Агнешка Мельницька, Сергій Рюпін і Олена Хворова, Ханс Гальке (Hans Galke) і Б'янка Шрайбер та багато інших. Також відомий танцюрист - віце-президент і

голова танцювального комітету Всесвітньої Ради з танців і танцювального спорту (WD&DSC).

Гейнор Фейвезер

Дата народження: 26 вересня 1956 року

Рідне місто: Стокпорт, Манчестер (Англія)

Початок кар'єри: 1966 рік

Все дитинство Гейнор Фейрвезер (Gaynor Fairweather) хотіла стати балериною. Для цього у неї були ідеальні дані. Але прямою балету Фейвезер вирішила не ставати, вибравши раз і назавжди бальні танці. Любов до них виникла у віці 10 років. Саме цей момент відкриває початок її нового життя, повністю пов'язаної з танцями. До балету Гейнор досі ставиться трепетно, називаючи його першою любов'ю. Тренером з самого старту і на довгі роки став Семмі Стопфорд (Sammy Stopford) - відомий викладач і титулований танцюрист. Гейнор вчилася цілеспрямовано, вона вміла ставити перед собою завдання. Таким чином, її подальшою метою став чемпіонський титул, який одного разу вона обов'язково досягне.

За кілька років занять вона стає кращою ученицею в класі Стопфорда. Він відзначає її талант і здібності. Зовсім скоро тренер знайомить танцівницю з її майбутнім партнером Донні Бернсом (Donnie Burns).

Пара Фейвезер і Бернс офіційно утворилася в 1976 році. Набувши нового партнера, Гейнор залишається в Манчестері, і вони з Донні разом продовжують набиратися майстерності у Стопфорда. Він на тривалий час стає їх єдиним викладачем. Перший спільний виступ Фейвезер в новому складі відбувся через кілька місяців. Пара вийшла на паркет чемпіонату Європи 1977 року, зайнявши 4 місце в турнірній таблиці. Другим спільним виступом став International, де їх

чекало фінальне місце, так само як і UK. Початком свого успіху Гейнор вважає фінал чемпіонату Британії. Танцівниця пам'ятає навіть костюми, виконані в поєднанні кольорів морської хвилі і рожевого. Вона постійно вигадувала ексклюзивні і незвичайні образи своїх костюмів. Чудовий смак і жіночність робили її законодавицею моди на танцювальному паркеті.

Вийшовши у Блекпулі, Гейнор і Донні увійшли в чверть-фінал, а через рік вибороли 2 місце. Це стало проривом. Фейвезер згадує, що в той день особливо добре запам'ятала публіку. Коли вони з Донні зрозуміли, що «запалили» глядачів, стали танцювати набагато краще і

відчули це. Гейнор вважає, що це були найбільш успішні і щасливі роки.

Незабаром приходить рішення переїхати в Лондон (Англія), який є центром бальних танців того часу, для подальшого професійного зростання. Новим тренером стає Ніна Хант (Nina Hunt).

У 1979 році Гейнор разом з партнером стають чемпіонами Великобританії. В цьому році пара займає перші місця на всіх турнірах. За високі досягнення у бальних танцях серед аматорів - принцеса Анна вручає їм щорічну премію Carl Alan Award. У 1980 Фейвезер і Бернс перемагають у цитаделі бального танцю Блекпулі в латиноамериканській програмі в категорії «Аматори». У наступному році також повністю повторюють свій результат.

Після гучних успіхів в «Аматорах» Гейнор продовжить танцювати з Донні. На той момент їх союз існував вже близько 6 років. У Лондоні також з'являється ще один тренер, який допомагає вирости професійно. Уолтер Лерд (Walter (Wally) Laird) - триразовий чемпіон світу серед професіоналів у латинській програмі. Гейнор досі згадує, як він наставляв показувати в танці правдиві відносини між чоловіком і жінкою. Практично водночас з Уолтером Лердом заняття почалися і з Еспеном Салбергом (Espen Salberg). Фейвезер говорила, що коли дійсно починаєш вчитися, доводиться багато часу проводити в залі і робити те, що ніколи не робив або що може суперечити уявленню. Потрібно багато працювати і через це проходить більшість великих танцюристів, яких знає

Гейнор. Вона також впевнена, що головне для танцюриста - переступити межу можливого.

Вперше на переможний паркет в категорії «Професіонали» Фейвезер разом з Бернсом ступила в 1984 році, відкриваючи нову сторінку зіркового життя Чемпіонатом Світу серед професіоналів. Після цього вони 13 разів ставали кращими, підтверджуючи за собою титул короля і королеви латиноамериканських танців. Техніка Фейвезер завжди була ідеальною і танцівниця, як і її партнер, вловлювала нові тенденції, так необхідні для танцювального світу. У 1989 році на International вони представили суддям і глядачам нову концепцію своїх танців. Щоб прийти до результату, використовувалися найрізноманітніші джерела. Гейнор впевнена, що професіонал не повинен приходити за хореографією до тренера, він повинен самостійно створювати її своїй парі і краще знати, що потрібно насправді. В одному зі своїх інтерв'ю Фейвезер зізнається, що всі свої варіації вони винаходили з партнером самостійно і вважає це однією з причин успіху.

У 1990 році дует вперше пробує себе в латиноамериканському секвеї і знову успішно завойовує перемогу. У 1995 році Гейнор і Донні прибули до Москви (Росія) на I Кубок світу. Восьмитисячний зал залишив незабутнє враження на Фейвезер, постійно і палко підтримуючи пару. Як згадувалося раніше, реакція публіки дуже важлива для Гейнор. Вони зайняли найвищу сходинку п'єдесталу пошани, залишивши Москву з перемогою. В наступному році творчий союз повернувся і повторив свій результат.

У 1996 році прийшло взаємне рішення про завершення спільної танцювальної кар'єри з Бернсом. Проте через 2 роки - Фейвезер знову з'явилася з ним у парі на Чемпіонаті Світу в Йоганесбурге. Танцюристи в черговий раз стають на вищий щабель обійшовши пару Брайан Ватсон і Карен Харді (Bryan Watson & Karen Hardy) і повертаючи собі чемпіонський титул. 20-річний стаж перемог увійшов до книги рекордів Гіннеса. Крім того, разом з партнером Гейнор також отримує почесне звання Великобританії - Кавалер ордена Британської Імперії за заслуги в розвитку танцювального спорту в країні і світі Member of British Empire (MBE). Завоювавши безліч перемог і титулів, у 1998 році пара приймає рішення про завершення спільної танцювальної кар'єри остаточно, і пара Донні Бернс і Гейнор Фейвезер перестає існувати.

Свою конкурсну танцювальну кар'єру Гейнор продовжує з новим партнером - Мірко Саккани (Mirko Saccani). На змаганнях пара представляє Англію. Їх дебют відбувся 7 вересня 1999 року на US Open, що пройшов у Майамі (США). Пара відразу опинилася у фінальній шістці конкурсантів. Однак Гейнор і Мірко не так часто виходять на танцювальний паркет, все більше заглиблюючись у викладацьку роботу. Разом з Мірко вони переїжджають в Гон Конг, де живуть і зараз. 31 травня 2000 року пара бере участь у Блекпулі у латиноамериканській програмі і

входить в ряди кращих 48 пар. В такому складі танцюристи офіційно існують 2 роки, після чого повністю переключаються на викладання.

Через кілька років у лютому 2003 року Гейнор Фейвезер знову виходить на паркет з Донні Бернсом. Їх показовий виступ відбувається під час Блекпула на Конгресі вчителів бального танцю. Колишні партнери представили публіці румбу.

Партнери Гейнор і країни, за які виступала пара:
Січень 1976 - вересень 1998 - Донні Бернс (Шотландія)
Січень 1999 - Липень 2000 - Мірко Саккани (Англія)

Ханс Гальке

Дата народження: 1963 рік

Рідне місто: Нюрнберг
(Німеччина)

Початок кар'єри: 1979 рік

«Гансі» - так його називали на самому початку, коли Ханс Гальке (Hans Galke) тільки ступив на паркет. Перше знайомство з танцювальним спортом у Ханса сталося в 11 років. Саме в цьому віці юний талант приходить в танцювальний клуб «Rot-Gold-Casino», де і починається нова сторінка його історії. Заняття

проходили в Нюрнберзі - місті, в якому він народився і жив.

Спочатку руху «Ганс» на конкурсному паркеті не досягав сильних і гучних результатів, але танцюрист продовжував тренуватися. Його першою партнеркою стала Маргіт Рупрехт (Margit Rupprecht). У 1979 році старання Ханса виправдовуються: він виграє Чемпіонат Німеччини. На той момент Гальке тільки що перейшов в категорію «Молодь». Тоді він вважав за краще приділяти увагу обом програмам танцю, не розділяючи своє захоплення на дві різні складові: латиноамериканську та європейську. Його успіх в 10 танцях починає повторюватися з року в рік, роблячи його більш помітною фігурою серед танцюристів і основним чемпіоном Німеччини в своїй категорії.

Ханс Гальке продовжує виступати і в категорії «Аматорії» разом з колишньою партнеркою Маргіт. З нею він також досягає певних успіхів, продовжуючи тримати за собою титул чемпіона Німеччини з 10 танців. Однак у вересні 1983 року Ханс зустрічає нову партнерку - Б'янку Шрайбер (Bianca

Schreiber). У січні 1984 року він офіційно починає роботу з нею в парі. Для цього Гальке переїжджає до Фрайбурга

(Німеччина). У тренерський склад пари входять відомі викладачі: Уте Штрайхер (Ute Streicher) і Євген Фрітц (Eugen Fritz), а пізніше - Еспен Салберг (Espen Salberg) з Норвегії і Колін Джеймс (Colin James) з Англії.

Перший спільний вихід на конкурсний паркет у латиноамериканській програмі Гальке і Шрайбер здійснюють у 1987 році в місті Сомбатхей (Угорщина). «Латинська субота» приносить парі 2 місце. І вже після такого «розігріву», в серпні цього ж року танцюристи змагаються на German Open Championship в Манхаймі (Німеччина). Вони здобувають перемогу в категорії «Аматори» у латиноамериканській програмі. Цього результату пара досягає і в наступних роках. Крім того, вони також стають чемпіонами з 10 танців. Спочатку Ханс і Б'янка займаються за програмою 10 танців, але з часом партнер починає віддавати перевагу латині.

Спільні виступи з Б'янкою приносять Хансу й інші перемоги, серед яких UK Open 1988 в Борнмуті (Англія) і British Open 1990 в Блекпуле (Англія).

Кар'єру «Аматорів» Ханс Гальке завершив в 1991 році. Він продовжив танцювати у своєму зоряному складі і представляти Німеччину. Але тепер вже тільки з латиноамериканській програмі. За спортивні досягнення Ханса нагороджують орденом «Срібного листа Лавра» (Silbernen Lorbeerblatt).

Вперше танцюрист виходить на професійну сцену 29 травня 1991 року на British Open 1991. Тут, в Блекпулі (Англія) його пара займає 7 місце. Дует Гальке і Шрайбер, безумовно, дає великі надії і в наслідок підтверджує титул чемпіонів Німеччини вже у категорії професіоналів. Вони

починають брати участь у великій кількості змагань і приносять своїй країні хороші результати.

Як вважає Ганс, вони досить успішно спрацювалися зі своїми викладачами. До того часу Еспен Салберг - один з незмінних тренерів команди Гальке і Шрайбер - зазначав у підопічного швидкість, виразність, талант і вміння поєднувати це з імпровізацією і грою на публіку. Цей «набір здібностей» допоміг Хансу на виступах в латиноамериканському секвеї. Разом з партнеркою він починає приймати в ньому участь з 1991 року. Шоу-програми приносять ще одне додаткове звання чемпіонів Німеччини. А WDDSC World Professional South American Showdance Championship 1994 в Дортмунді (Німеччина) приносить Гальке і Шрайбер титул Чемпіонів Світу з латиноамериканського секвею.

Танцюрист зізнається, що для нього, як і для його колеги - Бьянкі, найважливішим було розвиток танцю, ніж численні перемоги і медалі. Звичайно, він цінує свої досягнення, але головним ставить відчуття зверхності над собою. 13 вересня 1997 року творчий союз змагається на турнірі «WDDSC World Professional Latin Championship 1997». Цей день приносить їм перемогу і Ханс з партнеркою, нарешті, сходять на вищу сходинку п'єдесталу пошани Чемпіонату Світу з латиноамериканських танців. На цей момент співпраця Гальке з партнеркою тривало вже 14 років. І на цьому конкурсна кар'єра завершилася.

Зараз Ханс Гальке мешкає в Англії і продовжує займатися далі професійною діяльністю в бальних танцях: суддівство і викладання. Під його авторством створено

безліч відео-семінарів, які стали бестселерами в танцювальному світі. В числі його учнів багато хто вже досягли успіху і стали знаменитостями: Франко Форміка і Оксана Нікіфорова, Сергій Сурков (Sergey Surkov) і Агнешка Мельницка (Agnieszka Melnicka), Славик Крікливий і Карина Смірнофф, Рікардо Кокі і Джоанн Уілкінсон, а також багато інших. Одна з його учениць якось зазначила в тренері надзвичайно сильну особистість, вміння відчувати і передавати кожну емоцію тіла через ритм. Нею була Оксана Нікіфорова.

У 2010 році знаменитий латинист Ханс Гальке проводить турнір «Лондонський бал 2010», спільно с Брайном Ватсоном (Bryan Watson) і Кармен Вінчеллі (Carmen Vincelj), а також Ендрю Синкінсоном (Andrew Sinkinson). Проте турнір виявляється в тіні політичних утисків між федераціями танцювального спорту, внаслідок чого багатьом танцюристам IDSF просто заборонено було брати в ньому участь.

Приємний сюрприз шанувальникам пари Гальке і Шрайбер професіонали піднесли на German Open Championships - 2011. Вони виконали для публіки свій показовий номер, який на той момент існував вже 6 років. Вперше танцюристи виконали його на Кубку світу в Кремлі, що відбувся в 2005 році. Як ділиться сам Ханс, йому подобається Росія. До речі, зі своєю партнеркою Бьянкою він як і раніше зберігає хороші відносини і проводить спільні семінари по всьому світу.

Партнерки Ханса і країни, за які виступала пара:
Січень 1979 - Листопад 1983 - Маргіт Рупрехт (Німеччина)
Січень 1984 - Жовтень 1997 - Бьянка Шрайбер (Німеччина)

Хейзел Флетчер

Дата народження: 20 жовтня 1948 року

Рідне місто: Міддлсекс (Англія)

Початок кар'єри: 1965 рік

З світом мистецтва в танці Хейзел Сімпсон почала знайомство в ранньому віці, їй тоді було всього 3 роки. У той час багато починали з балету, і вона не стала винятком. Хореографи відзначали в ній чудові природні дані. Тому з участю в балетних партіях на театральній сцені Хейзел також познайомилася в дитинстві.

Наступний крок у танцювальній кар'єрі юної міс Сімпсон стався з приходом в її життя бальних танців. Тоді це подавалося як частина навчальної програми, але як говорить сама Хейзел, від неї можна було відмовитися. Пізніше, в 14 років вона почала брати уроки у невеликій місцевій школі танців під керівництвом Джоан Мільнер. Заняття дали результат: на виступі в Імперському співтоваристві вона стає бронзовим призером. Коли танцівниці було близько 18 років, вона відправляється у Слау (Південно-східна Англія), щоб відвідати танцювальний клас Білла і Роуз Філіппс (Bill and Rose

Phillips). Тут Хейзел зустрічає Алана Флетчера (Alan Fletcher) - свого майбутнього партнера.

Їх танцювальна пара з'явилася не відразу - спочатку Хейзел і Алана пов'язували тільки залицяння. Дівчина вважала, що йому не підходить в якості партнерки з-за різних рівнів виконання. Але незабаром Алан сам починає вчити її танцю. Майданчиком для тренувань стає кімната в пабі, де працювала мама Хейзел. Дівчина швидко навчалася і вже через 2 тижні танцюристи вирішують здатися Біллу Филипсу - вчителю Алана. Це стає точкою старту нової танцювальної пари Алан Флетчер і Хейзел Сімпсон (Alan Fletcher and Hazel Simpson). Філіпс починає тренувати танцюристів, але це триває лише 2 місяці, після чого тренер відправляє вихованців до Уолтера Лерда (Walter Laird).

Викладацький склад пари став зростати: Сінді Френсіс (Sydney Francis), Доріс Лавель (Doris Lavelle), Ніна Хант (Nina Hunt). А разом з цим і кількість особистих перемог на змаганнях з бальних танців. Ще після свого першого досягнення Хейзел цілеспрямовано прагнула вдосконалюватися у своїй майстерності, а зараз їй це вдавалося повною мірою. В наслідок основним тренером пари стає Ніна Хант. До речі, разом танцюристи вже 4 роки успішно виступали за Великобританію. Танцювальний союз з Аланом приносить Хейзел кращі результати: в 1972 році вона отримує титул Чемпіонки Світу з латині серед аматорів, а через рік разом з ним повторює свій результат.

Після успішних спільних виступів у попередній категорії, Хейзел продовжує танцювати разом з Аланом.

Більш того, в 1968 році її прізвище змінюється з Сімпсон на Флетчер, що свідчить про укладення шлюбу з Аланом Флетчером. Пара, тепер уже як в танці, так і в житті, переїжджає в центр Лондона і продовжує танцювальну кар'єру. Хейзел розповідала, що вона не сприймала для себе іншу діяльність, крім танців. У той час їй доводилося підробляти в одній фірмі на ресепшені, щоб допомогти чоловікові і партнеру в одній особі поєднувати життя і танці. Танцівниця згадує, яку підтримку надавала їм Ніна Хант, хоч і вважала відмову пари від інших викладачів неправильним рішенням і занадто великою відповідальністю. Тим не менш, з 1976 року її підопічні Алан і Хейзел Флетчер (Alan and Hazel Fletcher) вигравали всі змагання «Висхідні зірки», International, UK, Чемпіонати Великобританії в Блекпулі. Хейзел серйозно ставилася до зауважень тренера та критиці конкурсних костюмів, зачіски, образу в цілому. Це допомагало удосконалюватися і дійсно перевершувати себе. Місіс Флетчер розповідає, що завжди сама шила собі сукні для виходу на паркет і одного разу Ніна Хант запропонувала їй зробити з цього вміння невеликий бізнес. До Хейзел поступово почали приходити замовлення, і тепер вона заробляла, не виходячи з дому.

Хейзел разом зі своїм партнером 5 разів перемагали на чемпіонатах Європи та світових турнірах.

У травні 1981 року танцюристи вирішують припинити конкурсну кар'єру, пішовши з паркету непереможеними. Хейзел не попрощалася з бальними танцями - вона продовжила життя разом з ними, тільки тепер вже подумувала про статус викладача. На новий рівень танцювального життя вона також переходить разом з партнером Аланом, так жодного разу не побажавши розлучитися з ним навіть у танці.

У 1985 році імениті танцюристи укладають співпрацю з Еспеном та Кірстен Салберг (Espen and Kirsten Salberg) - новими чемпіонами світу з Норвегії. Разом вони готують спеціальну шоу-програму «Латинська фантазія», яка приводить світ у захоплення. Успішне партнерство триває рівно 7 років. Після закінчення терміну, Хейзел разом з Аланом нарешті починає кар'єру викладача бальних танців. Місцем проживання чемпіонів є Лондон (Англія). До речі, тут вони живуть і сьогодні. В розклад на тиждень поступово вписувалося все більше пар і заходів, і зараз Хейзел з Аланом є прекрасними педагогами. Крім того, вони виступають з лекціями по всьому світу і тричі отримали престижну премію за внесок у розвиток танцювального спорту «Carl Alan Award». Хейзел Флетчер також є відомим обличчям газети «Dance News», в якій завжди можна знайти її коментарі великих змагань з бальних танців і статті про історію танцю. Від початку створення турніру в 2003 році до 2012 року включно Алан і Хейзел Флетчер являються постійними членами

суддівської колегії Відкритого чемпіонату Китаю у Шеньчжень (Shenzhen China Open Championships).

Партнери Хейзел і країни, за які виступала пара:
1965 - наст.вр. - Алан Флетчер (Великобританія)

Алан Флетчер

Дата народження: 28 березня
1947 року

Рідне місто: Лондон (Англія)

Початок кар'єри: 1957 рік

Алан Флетчер (Alan Fletcher) з дитинства виявляв інтерес до спорту. Він грав у футбол і крикет у складі збірної команди школи. Алан згадує, як один з однокласників розповів йому про існування бальних танців. В одну з субот він відправляється на заняття і з тих пір захоується в цей вид мистецтва. Йому тоді було 10 років. Флетчер зазначає, що йому було нелегко вибрати між футболом і танцями, але друге здобуло перемогу. Першими викладачами стають Кен Бейтман і Бланш Інгл. Заняття проводилися в Слау (Південно-східна Англія). Кен і Бланш були фахівцями зі стандарту, а латину Алану та іншим учням викладали Білл

і Роуз Філіпс (Bill and Rose Phillips). Він зазначає, що це були прекрасні фахівці, які були ще і фіналістами в Міжнародному чемпіонаті Великобританії та інших великих турнірах. Містер Флетчер незабаром починає виходити на змагання і досягати непоганих результатів.

У 1965 році він вперше відправляється за кордон і виступає в стандартно-європейській програмі на Чемпіонаті Європи в Берліні. Після цього він стає постійним учасником фіналу великих турнірів, незалежно від виконуваної ним програми: латини або стандарту. Але в один момент темп сповільнюється. Алан перестає виходити на сцену і менше займається танцями. У цей момент підтримку надала Хейзел Сімпсон - в минулому балерина і призер Імперського співтовариства з бальних танців. Спочатку вони не замислювалися про спільні танці, хоч Флетчер і залишився без пари. Тренер Білл Філіпс настійно рекомендує знайти партнерку і тоді Алан починає самостійно тренуватися з Хейзел. Через пару тижнів, пара постає перед Біллом Філіпсом зі своїми напрацюваннями. Тренер схвалює обрану партію Алана і починає займатися з новим дуєтом. Після 2-х місяців спільної роботи Білл відправляє танцюристів до Уолтера Лерда (Walter Laird) для підкорення нових висот.

Звідси почалася історія успіху Алана. Незабаром у складі з Хейзел він починає займатися у Сінді Френсіс (Sydney Francis) і Доріс Лавель (Doris Lavelle), а після - у Ніни Хант (Nina Hunt). Під їх керівництвом пара виходить на паркет змагань і представляє Великобританію. За 4 роки спільної кар'єри в категорії «аматори», кращим

результатом стає перемога на Чемпіонаті Світу з латиноамериканської програми в 1972 і 1973 роках.

Перехід в професіонали у Алана стався в парі з колишньою партнеркою. Крім того, цю подію танцюристи, можна сказати, відсвяткували одруженням. Вони як і раніше продовжують займатися у Ніни Хант і переїжджають ближче до свого танцювального залу в центрі Лондона. Щоб покрити витрати на бальні танці і життя - молодий чоловік влаштувався на склад пивоварного заводу. Алан зараз зізнається, що він ще тоді розумів «тимчасовість» цієї необхідності. Він розповідає, що важливу підтримку надавала Ніна Хант, щиро зацікавлена в танцювальному дуєті і дозволяла їм відчувати свою турботу. Флетчер пам'ятає, наскільки незвично для неї було відчувати себе єдиним тренером цієї пари, коли Алан і Хейзер вирішили відмовитися від занять з усіма іншими їх викладачами. Алан же насправді цінував її і сприймав як частину своєї родини. Під її керівництвом його танцювальний союз досягає чергових успіхів: перемога на Відкритому чемпіонаті Великобританії, «Висхідних зірок», International, UK Open та інших великих турнірах. Такими досягненнями вони прославилися з 1976 по 1981 роки. Вони 5 разів здобули перемогу на Чемпіонатах Європи і світу, чим підкорили Австралію, Японію, Швейцарію та Німеччину.

Травень 1981 року стає для знаменитої пари останнім у їх танцювально-змагальній кар'єрі. Алан и Хейзел Флетчер вирішують припинити конкурсну діяльність і йдуть з паркету непереможеними. Закінчивши для себе змагальний процес, містер Флетчер танцює в своє

задоволення з єдиною партнеркою - Хейзел Флетчер. Разом вони продовжують захоплювати світ і бути прикладом для наслідування. Тому у 1985 році танцювальний союз починає працювати разом з Еспеном та Кірстен Салберг (Espen and Kirsten Salberg), які після їх відходу стали Чемпіонами Світу в латиноамериканській програмі серед професіоналів. Партнерство відомих танцюристів приносить світу шикарне шоу-програму «Латинська фантазія», яка гастролює по світу протягом декількох років. У сукупності ж вони працювали разом 7 років.

Разом зі своєю партнеркою Алан тричі отримує премію «Carl Alan Award» за видатний внесок у розвиток танцювального спорту.

Гучні виступи змінюються викладанням. Будучи у статусі тренера Алан, звичайно ж, вирішив виконувати учительський обов'язок - у чемпіонському складі з Хейзел. Вони продовжують жити в Лондоні (Англія), де знаходяться і донині. Сьогодні ж їх графік забитий не тільки
роботою з
молодими

танцюристами, але і суддівством, і лекціями, які пара веде по всьому світу. З 2003 року (від моменту створення

Відкритого чемпіонату Китаю у Шеньчжень (Shenzhen China Open Championships)) до 2012 року включно Алан Флетчер разом зі своєю дружиною і партнеркою є членами суддівської колегії.

Партнерки Алана і країни, за які виступала пара:

1957 - 1965 - ім'я невідоме (Великобританія)

1965 - наст.вр. - Хейзер Флетчер (Сімпсона)
(Великобританія)

Еспен Салберг

Дата народження: 28 березня 1952 року

Рідне місто: Осло, Норвегія

Початок кар'єри: 1973 рік

Еспен Салберг (Espen Salberg) народився в сім'ї, де батьки ніколи не стикалися з бальними танцями. Батько працював перукарем, а мати була стенографистом. Майбутній гуру танцювального спорту

виріс в рідному Осло. Там він навчався у школі «Hartvig Nissens», де і проявлялася його творча різнобічність. Еспен брав активну участь у театральних постановках і входив до

складу хорової групи. Коли молодій людині було близько 18 років, він вперше почав займатися бальними танцями. На той момент він навіть не уявляв, наскільки серйозним у результаті стане це захоплення. Його партнерки не були постійними, і кидали танці, не дозволяючи Еспену реалізувати талант. Однак, завдяки своїм зусиллям, Салберга помітили, і незабаром він став у пару з Кірстен Слора (Kirsten Slora). На той момент вона вже досить довго танцювала і мала неодноразовий досвід виступів.

Пара Еспен Салберг та Кірстен Слора офіційно з'явилася в 1973 році. Танцюристи представляли рідну Норвегію і готувалися до виходу у латиноамериканській програмі. Еспен вперше почав виходити на міжнародні змагання: результати були хорошими, але не найвищими. Максимальним результатом цього року для Салберга і Слора став вихід на паркет у місті Сомбатхей (Угорщина). Тут 2 червня 1973 року вони виступили на турнірі «Savaria» та зайняли 3 місце у латиноамериканській програмі. У наступному році пара взяла участь у Чемпіонаті Світу з латини в Австрії, де виборола 7 місце фінального рейтингу. За норвезькими стандартами це був респектабельний результат, але Еспен разом з партнеркою був націлений на щось більше.

1974 рік приніс дуету і зміни в сімейному статусі. Салберг одружився на своїй танцювальній супутниці, подія відбулася в Осло, замок Акерсхус. Завдяки цій події, Кірстен стала відома з новим прізвищем - Салберг. Після цього пара переїхала в Лондон (Англія), щоб удосконалювати свою майстерність.

В іншому місті, іншій країні - молоді танцюристи влучили досить жалюгідне існування. Еспен зміг отримати дозвіл на роботу і став заробляти на життя в якості перукаря. Проте він досить швидко освоювався - вже через короткий час отримав звання «підмайстер» і був удостоєний золотої медалі. Танцюристи сильно економили, але за фінансової та моральної підтримки родичів, могли дозволити собі навчання у найвідоміших викладачів. Пара брала уроки у Уолтера Лерда (Walter Laird), Доріс Лавель (Doris Lavelle), Лорейн Рейнолдс (Lorraine Reynolds), Рудольфа Траутца (Rudolf Trautz). Разом з Кірстен, Еспен освоїв і іншу програму танців - стандартно-

європейську. Вперше виступивши в 1975 році 10 танців, пара зайняла місце на Чемпіонаті Світу. Рік потому, Салберг виходить на паркет «British Open 1976» у латиноамериканській програмі і отримує 1 місце.

Еспен та Кірстен повернулися до Норвегії, щоб, крім професійної конкурсної кар'єри, почати викладання. Дебют в новій категорії відбувся на Кубку світу в 1976 році в Нюрнберзі (Німеччина). Він приніс парі 5 місце.

3
3

У Еспена створювалася хороша репутація і робила його затребуваними. Танцюрист вважав, що для досягнення піку досконалості в латині, потрібно вміти добре танцювати і стандарт. Пара виступила за європейською програмою в 1977 році і посіла 6 місце. У 1978 році Еспен та Кірстен займають 3 місце з латини на «ICBD World Professional Latin Championships 1978» в Берліні (Німеччина). Але одержаних результатів танцюристам було мало, і вони знову вирушили в Лондон. 1980 рік приносить Еспену премію «Carl Alan Award» за досягнення в латиноамериканських танцях. Трохи пізніше його удостоють почесного членства Норвезької асоціації вчителів бального танцю - за внесок у норвезька спорт.

Салберг і його партнерка були послідовниками стилю Уолтера Лерда - в їх танці було багато рухів стегнами, а акцент ставився на музикальності. У 1981 році до Еспена приходить перша перемога в професійному спорті і приносить її Блекпульський фестиваль. У цьому ж році він отримує золото на чемпіонаті Європи в місті Гельсінкі (Фінляндія). Щедрим на перемоги стає і 1982 рік: ВЕЛИКОБРИТАНІЯ, British Open, Блекпул і Чемпіонат Світу в Токіо (Японія).

У 1983 році на Блекпульському танцювальному фестивалі пара Еспен та Кірстен Салберг заявляють, що незабаром завершать конкурсну кар'єру. Пара зосереджується на роботі з Аланом Флетчер (Alan Fletcher) і Хейзел Флетчер (Hazel Fletcher), які вже кілька років були їхніми близькими друзями. Разом вони готують шоу «Латинська фантазія». Прем'єра відбулася в жовтні 1985

року. З цією програмою вони виступають протягом декількох років і мають великий успіх по всьому світу.

У 1986 році Еспен Салберг повертається в Осло. Тут у співпраці зі своєю партнеркою він відкриває школу танців у великому і просторому приміщенні за адресою Teglverk Rd 7. Вже через 5 років у них з'явилися партнери по бізнесу і послідовники. Еспен викладав до 1993 року, після чого тимчасово залишив справу і перебрався до Риму (Італія). Він завжди вважав, що починати і вчитися ніколи не пізно. Крім того, що в 1993 році Еспен та Кірстен розлучилися, з цього ж року в місті Тайбей (Тайвань) почали проводити щорічний міжнародний танцювальний конкурс «Espen Cup». З колишньою дружиною вони також встигли випустити кілька навчальних відеофільмів. У Римі гуру танцю відкрив для себе нове і цікаве - моду. Він зізнається, що йому завжди подобалися італійські дизайнери, і тепер у нього була можливість побачити «зсередини». Еспен продовжував танцювати, успішно поєднуючи викладання з захопленням модою. В Італії він відкрив перше ательє, яке спеціалізувалося на танцювальних костюмах. Пізніше виробництво розширилося, і він почав створювати дизайнерський жіночий одяг. Сам Салберг ділиться, що саме знання рухів навчило його відчувати тканину і розуміти, як вона може огранити тіло. Він вважає це перевагою перед іншими дизайнерами і своєю можливістю створювати нетрадиційні моделі, які інші визнають неможливими. Еспен розповідав на тижні моди, що у своїх роботах відображає багаторічний досвід в танцях. Зараз він є досить успішним дизайнером-модельєром.

У 2002 році Салберг випускає і публікує посібник для тренерів та викладачів в Японії. А в 2004 році - створює лілове плаття для Пауліни - героїні фільму «Давайте потанцюємо» (Shall We Dance), яку зіграла Дженніфер Лопез (Jennifer Lopez).

У 2007 році, увійшовши в ринок моди Індонезії, Еспен Салберг переїжджає на Балі (Індонезія). Він каже, що його надихає це місце і його культура, так само як і Італія. В Індонезії він стає одним із суддів у відомому по всьому світу шоу «Танці з зірками». У числі його справжніх учнів на сьогоднішній день безліч іменитих танцюристів, серед них: Рікардо Кокі (Riccardo Cocchi) і Юлія Загоруйченко (Yulia Zagoruichenko), Джоанн Вілкінсон (Joanne Wilkinson), Пітер Стоккебро (Peter Stokkebroe) і Христина Стоккебро (Kristina Stokkebroe), Гейнор Фейвезер (Gaynor Fairweather), Ханс Гальці (Hans Galke), Каріна Смірнофф (Karina Smirnoff), Славік Крикливий (Slavik Kryklyvyy) і багато інших. Він також регулярно бере участь в конгресах Блекпульського фестивалю. А зовсім нещодавно Еспен Салберг випустив колекцію модного одягу «Запах жінки», її вперше представили восени 2012 року на Манхеттені.

Партнерки Еспена і країни, за які виступала пара:
січень 1973 - травень 1983 - Кірстен Салберг (Слора),
Норвегія

Алан Торнсберг

Дата народження: 1966 рік
Рідне місто: Копенгаген
(передмістя) (Данія)
Початок кар'єри: 1974 рік

Алан Торнсберг (Allan Tornsberg) почав займатися танцями, коли йому було 8 років. Його надихнула власна сестра: одного разу, Алан пішов подивитися як вона займається джазом в одній зі шкіл танців. Після цього він домогся дозволу мами на заняття танцями і танцював в одній з місцевих танцювальних шкіл протягом 10 років, де з кожним роком прогресував все більше.

У 1987 році Алан переїхав у Лондон, де в результаті прожив близько 14 років.

Першою партнеркою Алана стала Вібеке Тофт (Vibeke Toft), теж з Данії. Їх познайомив в Лондоні спільний знайомий, а Алан в цей час як раз шукав партнерку і запропонував спробувати танцювати разом. Варто відзначити, що в той період часу Вібеке була однією з найкращих танцівниць в Данії та їх пара успішно співпрацювала протягом 9 років.

Перший виступ Алана в парі з Вібеке відбувся на Відкритому Чемпіонаті у Блекпулі в 1987 році. Алан

Торнсберг і Вібеке Тофт на змаганнях представляли Данію. Вчителем Вибике і Алана був Донні Бернс (Donnie Burns), а основним тренером - Уолтер Лерд (Walter Laird). Разом з Вібеке вони стали чемпіонами серед любителів на турнірі "German Open Championship" в 1991 році, чемпіонами Європи у латиноамериканській програмі серед любителів два роки поспіль - у 1991 і 1992 роках, завоювали титул Чемпіонів Світу в категорії "аматори" в 1992 році, чемпіонами на International Open to the World Champion серед аматорів і чемпіонами в 1993 році на Відкритому світовому чемпіонаті у Великобританії в латиноамериканській програмі.

Алан з Вібеке танцювали не заради перемоги, а заради розвитку самого танцю і в той момент, коли вони витягли всілякі уроки зі свого співробітництва, пара розпалася.

У березні 1996 року Алан почав танцювати з Кармен Вінчеллі (Carmen Vincelj). На змаганнях вони представляли Німеччину. Разом вони виграли турнір "German Open" в 1997 році і завоювали перше місце на "WDC World Professional South American Showdance" в 1997 році в Свенингене (Нідерланди). Також Алан і Кармен стали фіналістами Чемпіонату Світу в латиноамериканській програмі серед професіоналів, фіналістами на міжнародному Відкритому Чемпіонаті Великобританії серед професіоналів у латиноамериканській програмі. Алан вважає, що партнерство з Кармен дуже успішним з точки зору бізнесу, так як їх пара розвивалася з неймовірною швидкістю і вони були дуже близькі до перемоги. Глядачам дуже подобалася

ця пара, однак вони не підійшли один одному, для Алана це було важке партнерство. Вони закінчили своє співробітництво в березні 1999 року.

Наступною партнеркою Алана стала Серена Лекка (Serena Lesca), разом з якою вони представляли Італію. Разом з нею вони завоювали друге місце на Кубку Світу в Кремлі в 1999 році. У наступному році вони стали Чемпіонами на Open Professional Championship в США в латиноамериканській програмі. І в 2001 році Алан і Серена стали бронзовими призерами на Чемпіонаті Світу серед професіоналів.

У 2001 році Алан оголосив про свій відхід від конкурсної кар'єри і хотів зосередитися на шоу - програмі, в якій збирався брати участь разом з Сереною. Однак, вона тільки почала потрапляти у фінали і збиралася продовжувати змагатися, тому партнерка обрала свій шлях і почала шукати іншого партнера. А Алан залишився без партнерки в самій середині турне шоу-програми і Вібеке Тофт виявилася тією єдиною, яка змогла вирішити цю проблему. Але Вібеке хотіла знову почати брати участь у змаганнях і Алан, бажаючи зробити щось дійсно хороше для неї, погодився. Вони виступили у 2002 році у Санкт-Петербурзі з фінальним виступом на Чемпіонаті Європи у латиноамериканській програмі серед професіоналів, де посіли четверте місце.

Зараз Алан Торнсберг визнаний дуже чесним і справедливим суддею на різних великих міжнародних змаганнях, включаючи Чемпіонат Світу з латиноамериканських танців. Також він відомий як суддя в телевізійному датському танцювальному шоу "Dancing

with the stars" з 2006-2011 рік. Крім того він працював хореографом на цьому шоу з 2007 по 2009 рік, і був хореографом на шоу "So You Think You Can Dance" в Україні у 2010 році. Алан виграв в номінації «Кращий вчитель» у 2005 і 2008 році в Лондоні.

Зараз Алан в основному працює в Данії, але мріє переїхати в Нью-Йорк. Він відкриває нові танцювальні школи в Данії та по всій Європі, проводить майстер-класи, тренує пари по всьому світу. У Алана є мрія - у майбутньому він хоче відкрити свій театр латиноамериканського танцю.

Варто сказати про те, що натхнення Алан Торнсберг протягом всієї своєї танцювальної кар'єри черпав з реального світу: музика, партнерки, різні шоу, але як учитель найбільший вплив на Торнсберга надав Уолтер Лерд.

Партнерки Алана і країни, за які виступала пара:

1987 - 1996 - Вібеке Гофт (Данія)

березень 1996 - березень 1999 - Кармен Вінчеллі (Німеччина)

1999 - 2001 - Серена Лекка (Італія)

Кармен Вінчеллі

Дата народження: 30 серпня 1972 року

Рідне місто: Штутгарт (Німеччина)

Початок кар'єри: 1989 рік

Кармен не займалася бальними танцями з раннього дитинства, як багато видатних танцюристів, однак це не завадило їй стати дійсно унікальною танцівницею. Кармен у віці 17 років почала ходити в танцювальний клуб

"Weib Schwarz" в Порцхайме і з цього моменту повністю присвятила себе хореографії. Варто відзначити, що достеменно невідомо, чому саме танці в той момент привернули її увагу.

У січні 1991 року Кармен починає сходження по танцювальних кар'єрних сходах в парі з Карстеном Краузе (Carsten Krause), представляючи Німеччину в категорії «аматори». Вищим досягненням цього дуету стала перемога в німецькому чемпіонаті А-класу з латиноамериканських танців. Пара закінчила співпрацю в січні 1993 року.

З січня 1994 року по вересень 1997 року - Кармен танцює в парі з Сандро Кавалліні (Sandro Cavallini).

Серпень 1994 року приніс новому творчому союзу перший вагомий результат - 2 місце на «German Open Championship» в Манхаймі (Німеччина). У наступному році вони повторили свій результат. Крім перемог на чемпіонатах Німеччини, Кармен Вінчеллі і Сандро Кавалліні також зійшли на 2 сходинку п'єдесталу пошани на «UK Open 1996», який відбувся в Борнмуті (Англія). В січні 1996 року німці знову взяли срібло на турнірі IDSF International Open Latin «Goldstadpokal-1996» в Порцхайме (Німеччина).

Продовжувати спільну роботу після цього змагання спортсмени не стали, прийнявши рішення розлучитися. Сама Кармен після цього зробила «крок вперед» і перейшла до категорії «професіонали».

У новому статусі Кармен домагається значних успіхів з Аланом Торнсбергом (Allan Tornsberg), з яким вона перебуває в парі з березня 1996 року по березень 1999 року. Як відомо, цей танцюрист мав чудову здатність до розкриття істинного таланту партнерок, їх жіночності та чарівності. У період спільної роботи з Алланом, Кармен почала займатися у Донні Бернса (Donnie Burns) і виграла «German Open» в 1997 році. У цьому ж році пара зайняла 1 місце на «WDC World Professional South American

Showdance» в Свенингене (Нідерланди). Ця перемога стала найкращим результатом пари за всі 3 роки. Заключний вихід на конкурсний паркет дует здійснив 21 січня 1999 року на «UK Open 1999» в Борнмуті (Англія), де завоював бронзу.

17 березня 1999 року почалася спільна кар'єра Кармен і Брайана Ватсона (Bryan Watson), які виступали за Німеччину. Вони були дуже різними, але, незважаючи на це, гармонійно доповнювали один одного. Кармен ділиться, що перед тим, як створилася ця пара, Брайан надіслав їй чотирьохсторінковий тест із питаннями. Вона вважає, що це дійсно корисно - можна заздалегідь подивитися, чи підходять дві людини один одному і зможуть стати справжніми партнерами із загальною метою.

Важливою подією в кар'єрі Брайана і Кармен став Кубок Світу в Кремлі у 1999 році, де вони вибороли перемогу. Це виступ виявився гарною репетицією перед майбутнім Чемпіонатом Світу. Надалі ця пара не програла жодного чемпіонату протягом багатьох років.

Кармен Вінчеллі і Брайан Ватсон становилась Чемпіонами Світу в латиноамериканських танцях з 1999 по 2007 рік 9 разів поспіль, 7 разів ставали чемпіонами в Блекпулі. Для Кармен Блекпул завжди був дуже важливий, але і його публіці вони були потрібні. Це стало великою підтримкою, адже, як казала сама танцівниця, - будучи чемпіонами, не можна дозволити собі виступити гірше, ніж минулого разу.

Останнім змаганням Кармен і Брайана став Блекпульський танцювальний фестиваль 2007 року. Після

чого, на самому піку своєї кар'єри навесні 2007 року, за взаємною згодою, вони заявили про свій відхід від танцювального спорту. Для Вінчеллі це було важким моментом. Вона розповідає, що намагалася бути сильною, але все одно не мала сліз смутку. Варто зазначити, що із завершенням танцювальної кар'єри, Кармен не збиралася обзаводитися родиною. Вони з Брайаном вирішили разом зосередитися на околотанцевальній діяльності (наприклад: зайнятися виступами в танцювальних шоу-програмах). В одному зі своїх інтерв'ю, Кармен впевнено заявила, що не повернеться на конкурсний паркет, як це роблять багато інших відомих танцюристів. На її думку, через будь-який проміжок часу після відходу, неможливо знову зробити такого ж ефекту на змаганні, як раніше.

Практично відразу після відходу від спорту, Кармен і Брайанн зробили турне, в якому також відвідали Росію. У 2008 році вони виступили у співпраці з Вільямом Піно (William Pino) та Алессандрой Бучіареллі (Alessandra Bucciarelli) - іменитими виконавцями стандарту. Ці два дуету об'єднали в 3-х хвиликах відразу дві програми і показали глядачам цілісність напрямків бального танцю.

У цьому ж році Кармен розпочала роботу «по інший бік» конкурсного паркету - суддівської колегії. Так вона приїхала в Росію на «Кубок губернатора Санкт-Петербурга-2008», де, крім основних обов'язків, також прикрасила змагання виступом з Брайаном. Своє суддівство чемпіонка називає складним, тому що оцінювати незнайомі пари всього за 1,5 хвилини дуже відповідально, а важлива справедливість.

Кармен і Брайан беруть участь у «The World Super Stars Dance Festival». Вінчеллі каже, що знаходиться в повному спокої, адже після великої напруги від конкурсів - зараз є відмінна можливість розслабитися. Крім роботи над

програмами своїх виступів, Кармен приділяє увагу семінарам і лекціям, в тому числі, які проходять в рамках

Блекпульського фестивалю. У 2010 році вона бере участь у 1 епізоді «So You Think You Can Dance» в якості хореографа. У цей же період танцівниця стає одним з організаторів «Лондонського балу», спільно з Брайаном Ватсоном, Ендрю

Синкінсоном (Andrew Sinkinson) і Хансом Гальці (Hans Galke).

У лютому 2012 року, перебуваючи на «Ukrainian Cup-2012», Вінчеллі зізналася у своєму інтерв'ю, що їй подобається оцінювати виконавців на сучасних великих турнірах. Вона бачить в їх танці хороше майбутнє для латиноамериканського танцю. Своїм пріоритетом чемпіонка називає музикальність і цілісність виконання.

13 і 14 квітня 2012 року Кармен з'являється в Нью-Йорку (США) на фестивалі «Dance Championship». Виступ,

як і раніше проходить зі своїм колегою Брайаном Ватсаном, незалежно від того, що в 2010 році танцюристи хотіли припинити спільну роботу.

Партнери Кармен і країни, за які виступала пара
березень 1999 - червень 2007 - Брайан Ватсон (Німеччина)
березень 1996 - березень 1999 - Аллан Торнсберг
(Німеччина)

січень 1994 - вересень 1997 - Сандро Кавалліні
(Німеччина)

січень 1991 - січень 1993 - Карстен Краузе (Німеччина)

Пол Кіллік

Дата народження: 4
серпня 1971 року

Рідне місто: Лондон,
Англія

Початок кар'єри: 1994
рік

Пол Кіллік (Paul
Killick), як кажуть, був
народжений для танцю.

Його перший крок у мистецтво стався у віці 7 років. У той час він займався в драматичній школі, де і проявилася його талановитість. Юного Пола дуже скоро запросили до

Королівської балетної школи Лондона, але він не поспішав погоджуватися. Мешкаючи в Англії, в центрі танцювального світу - його мрією стали бальні танці. Саме їм він і відповів тверде «так».

Любов до мистецтва і самовираження, яка розвивалася у Киллика з раннього дитинства, робила танець для нього не просто захопленням, а життям. І, як зізнається сам танцюрист, йому хотілося постійно ділитися красою цих рухів з оточуючими. Найбільший інтерес для Пола представляла латиноамериканська програма. А що стосується конкурсного паркету - Пол почав виходити на змагання не відразу, однак і справжнє визнання чекало його тільки попереду.

1990 рік - його по праву можна назвати злітною смугою для Пола Кілліка. Саме в цей період танцюрист стає в пару з німкенню Інгою Хаас (Inga Haas). З неї починаються виступи в категорії «Аматори», пара представить Німеччину на змаганнях. Дебютний виступ проходить у рідній країні Пола - Англії. Тут 23 січня 1991 року в Борнмуті пара виступає на «UK Open 1991» у латиноамериканській програмі. Результатом стає 5 місце. Такий непоганий початок дає Полу велику мотивацію і вже у 1992 році він виходить на паркет Блекпула, де здобуває бронзу. Проте вже 28 травня наступного року, встигнувши завоювати титул Чемпіонів Німеччини, Кіллік і Хаас стають тут переможцями серед амаорів.

Відточуючи техніку свого танцю, Пол, як і раніше приділяє велику увагу емоційності. Він вважає, що індивідуальність необхідна кожному, а найважливіше - можливість самовираження і свободи в танці. Тим не

менш, не забуваючи і про технічну сторону, Кіллік починає постійно сходити на вищий щабель п'єдесталу пошани. Самого приголомшливого результату Пол разом з Інгою досягають в січні 1994 в Борнмуті (Англія) на UK. У цьому ж році він отримує нагороду від Федерації танцюристів (Ballroom Dancers' Federation) за видатний внесок у розвиток бального танцю. Однак після досягнутих результатів і трирічної спільної кар'єри, молоді люди вирішують розлучитися. А Кіллік в свою чергу йде до нових вершин - до категорії «Професіонали».

У січні 1994 року новою партнеркою англійця стає Оксана Форова (Oksana Forova). У новому складі Пол представляє Англію. Через кілька місяців після старту партнерських відносин, 21 травня дует виходить на «British Open 1994». «Висхідні зірки» приносять їм 1 місце у латиноамериканській програмі. Пара Кіллік і Форова існувала близько 2-х років, але до кінця 1995 року танцюристи вирішують припинити спільні виступи.

Практично відразу Кіллік вступає з Вібеке Тофт (Vibeke Toft). Вони також представляють Англію. Перший спільний вихід проходить 27 жовтня 1996 року в Токіо (Японія) на «Japan Open International Championships», Пол і Вібеке стають на 4

сходинку рейтингу. 2 вересня 1997 року вони перемагають на «United States Dancesport Championships 1997» в Маямі (США). Цей результат стає кращим за всю їхню спільну кар'єру. Пол стає постійним призером і фіналістом світових змагань, проте в кінці 1998 року вони з Тофт розлучаються.

У жовтні 1998 року Кіллік утворює пару з Кариною Смірнофф (Karina Smirnoff). Дебютний паркет «British National Dance Championships» у Блекпулі стає для цього союзу переможним. Подальша робота з Кариною триває 8 місяців, після чого Пол Кіллік постає в пару з Ханною Картунен (Hanna Karttunen). Англієць вважає, що в цілому відносини з будь-якою партнеркою схожі на хімічний процес - якщо танцюристи дійсно підходять один одному, то все в їх танці виходить само собою. Пол і Ханна вперше постали перед публікою 7 вересня 1999 року у Майамі (США) на «US Open» і отримали 1 місце. Тренером пари став багаторазовий чемпіон, відомий танцюрист і тренер - Донні Бернс. У 2002 році Пол і Ханна здобули перемогу на «British National Dance Championships» у Блекпулі. Вони виграють турніри в Англії, Японії, Росії, Нідерландах, Австрії, а також вважаються однією з найкращих пар в танцювальному світі. Картунен стала тією партнеркою, з якою Кіллік виступав самий тривалий термін - близько 5 років. Їх прощальний вихід на конкурсний паркет відбувся 29 листопада 2003 року в Австрії на «WDDSC World Professional Latin Championships». Вони отримали 2 місце, після чого Пол вирішив поставити крапку на своїй конкурсній кар'єрі. У 2004 році його знову удостоїли нагороди за видатний внесок у танцювальний спорт від

Федерації бальників. В цей рік Кіллік двічі бере участь в телешоу «Strictly Come Dancing: It Takes Two» на BBC One.

У 2007 році Кіллік повертається на паркет у співпраці з Єкатериною Лапаєвою (Ekaterina Lapaeva). Як визнає сам спортсмен, неможливо кинути танець, який живе всередині тебе. За словами Пола, в один момент він «перегорів», проте незабаром усвідомив незавершеність свого танцю, бажаючи продовжити рух і набрати новий досвід. Пара Кіллік і Лапаєва дебютує на «The British Closed» і займає почесне 2 місце. Свій колишній досвід сам танцюрист розцінює як можливість поглянути на все з іншого боку, адже, перебуваючи в самому центрі, на це не вистачає часу. Союз з Катериною не протримався довго і в цьому ж році Пол знаходить іншу партнерку. З Ольгою Родіоною (Olga Rodionova) - діючою чемпіонкою Великобританії, Пол відразу заявив про участь у змаганнях у Блекпулі. Але цього не сталося в наслідок неочікуваних проблем з оформленням візи, що виникли у партнерки. Пара також швидко розпалася. Вже на заході своєї конкурсної кар'єри Кіллік встає з Оксаною Золотаревською (Oksana Zolotarevskaya) і в листопаді виступає в Блекпулі. Тут він здобуває 1 місце і з перемогою завершує участь у змаганнях.

Активність Пола Кілліка і діяльність проявляється і в новому статусі. Він стає членом «World Dance Council», «The National Dance Council of America» і «The British Dance Council», а також починає суддівство турнірів світового рівня.

Прагнення до самовираження і творчості підштовхують Пола до створення власної лінії взуття. За підтримки відомої марки «International Dance Shoes» з'являється «Killick Klassik». Створене спеціально для чоловіків взуття дозволяє відчутти професійним танцюристам свободу і гнучкість - все для досягнення цілей в танці. Більш того, незабаром на розробку поставили ще одну концепцію взуття відомого танцюриста «Killick Kontemporary».

Його пристрасть до латиноамериканських бальних танців, як зізнається танцюрист, змушує його постійно йти вперед. Для нього головне - поділитися своєю любов'ю до танцю з аудиторією, будь то учні, колеги або конкуренти. Пол не просто викладає танці по всьому світу і в своїй приватній студії, але й бере участь у створенні всесвітніх змагань і танцювальних подій. Одними з них стали «The Killick Klassik DanceSport Event» в Палм-Біч, «The Killick Royale Cup» в Беверлі-Хіллз, «The World Pro-Am Stars» і «The World Challenge DanceSport Championships» в Гонконзі. Пол також бере участь у благодійних акціях.

Зовсім недавно, в жовтні 2012 року, Кіллік був призначений директором і власником престижної студії «Arthur Murray International flagship studio» в Беверлі-Хіллз.

Партнерки Полла і країни, за які виступала пара:

Вересень 2008 - грудень 2008 - Оксана Золотаревская (Англія)

Березень 2008 - травень 2008 - Ольга Родіонова (Англія)

Жовтень 2007 - грудень 2007 - Катерина Лапасва (Англія)

Червень 1999 - червень 2004 - Ханна Картунен (Англія)

Жовтень 1998 - червень 1999 - Каріна Смірнофф (Англія)

Січень 1996 - жовтень 1998 - Вібеке Тофт (Англія)

Січень 1994 - грудень 1995 - Оксана Форова (Англія)

Грудень 1990 - січень 1994 - Інґа Хаас (Німеччина)

Брайан Ватсон

Дата народження: 18 квітня 1969 року

Рідне місто: Дурбан, ПАР

Початок кар'єри: 1988 рік

Брайан Ватсон - зірка бального танцю, легендарний танцюрист латиноамериканської програми - народився в 1969-му році 18 квітня у місті Дурбан, ПАР.

У 1974 році батьки Брайана прийняли рішення віддати п'ятирічного сина до Танцшколи - школи бальних танців, яка стала його першим у житті навчальним закладом. Там Брайан почав навчання, як це прийнято, Європейській та Латиноамериканській програм одночасно. Незабаром, завдяки тому, що хлопчик виділявся серед інших учнів своєю видатною пластичністю і високими

швидкостями, було віддано перевагу Латиноамериканській програмі бальних танців.

Протягом 14 років Брайан Ватсон підвищував свій рівень в танцювальних залах, працюючи над собою щодня. Традиційно Брайан почав свій танцювальний шлях в категорії аматорів. Однак він цілком міг би відразу потрапити до категорії професіонали, як це сталося, наприклад, з Джоанною Люніс (Joanna Leunis). Вже тоді в кар'єрі Брайана з'явилися перші серйозні успіхи. Він встав в пару з Клаудією Леоне (Claudia Leone) в січні 1988 року, а вже у жовтні 1990 року в Лондоні (Англія) вони здобули свою першу важливу перемогу як аматори (IDSF) на турнірі The International Championships - Amateur Latin, що було висвітлено на сторінках газет і журналів. Пара представляла Італію, і за роки спільної роботи вони перейшли з категорії аматори до категорії професіонали (професіоналами вони стали 1 січня 1992 року). Найбільшим успіхом для них стала перемога на англійському турнірі Blackpool в категорії Amateur Latin British в 1992 році, а завершили свою спільну кар'єру Брайан і Клаудія виступом на турнірі British Open в 1993 році в категорії Professional Latin, який пройшов в широко відомому англійському місті Блекпул 28.05.1993 року.

З перших днів січня 1994 року, після невеликої перерви, Брайан Ватсон став у пару з Карен Харді (Karen Hardy). За час спільної роботи з нею Брайан отримав неоціненний досвід, який позитивно вплинув на техніку танцю, до того ж він став більш уважним до партнерки. Брайан і Карен представляли Англію в категорії професіонали з січня 1994 року по лютий 1999 року. Їх

першим турніром став WDDSC World Professional Latin, який відбувся у Відні (Австрія) 2.01.1995 року.

1998 рік став для пари найдраматичнішим. Тоді вони вперше віддали перше місце конкурентам - Юкке Хаапалайнену і Сирпі Суутарі (Jukka Haapalainen & Sirpa Suutari) у Парижі (Франція). Здобувши перемогу, Чемпіони Світу ефектно пішли зі спорту. Аматори бальних танців і самі танцюристи затамували подих в очікуванні розвитку подій. Напередодні нового турніру, Чемпіонату Світу, який відбувся на батьківщині Брайана Ватсона, багаторазові призери світових чемпіонатів Донні Бернс і Гейнор Фейвезер (Donnie Burns & Gaynor Fairweather) оголосили про свою участь у ньому, що додало ще більшого загострення цій ситуації. На жаль, хеппі-енд властивий казкам та фільмам з гарним кінцем, але у житті часто буває по-іншому. Так сталося і тепер. На чемпіонаті Брайан і Карен поступилися парі Донні Бернс і Гейнор Фейвезер, зізнавшись, що саме друге місце було їхньою метою, оскільки пара суперників об'єктивно була підготовлена більш професійно і, до того ж, мала більший досвід. Тим не менш, взявши срібло, Брайан і Карен довели, що перемога в Парижі була не чим іншим, як випадковістю.

Найкращим результатом спільної роботи Брайана і Карен стало зайняте перше місце за джайв у Professional Latin на Чемпіонаті British Open в 1998 році, яку вони здобули в Англії на турнірі у Блекпулі. 21 січня 1999 року в Англії на UK Open 1999 - Professional Latin в англійському місті Борнмут відбувся їх останній спільний виступ, після чого Карен прийняла рішення закінчити свої

виступи, а Брайан знову опинився в пошуку нової партнерки.

Через місяць Брайан Ватсон знову знайшов партнерку - Кармен Вінчеллі (Carmen Vincelj). 17 березня 1999 року вони зареєструвалися як пара категорії професіонали і стали представляти Німеччину, почавши свій довгий і успішний спільний шлях. Брайан і Кармен викликали захоплення, прекрасно доповнюючи один одного в парі. Своїми постійними перемогами протягом наступних років спільних виступів довели, що вони найкращі. Це тривало до того дня, коли спільним рішенням Брайан і Кармен припинили своє партнерство. Тепер вони присвятили себе постановці шоу, де їм були відведені головні ролі.

Першими змаганнями для цієї пари став турнір Blackpool, а найбільшим їх досягненням є перемога в Professional Latin на Blackpool Dance Festival вже в 2007-му році, де вони

зайняли
найвищу
сходинку
п'єдесталу у
всіх танцях
латинської
програми. З
1999 по 2007
рік пара
Брайан
Ватсон і

Кармен Вінчеллі були лідерами у всіх турнірах і

змаганнях. Вони були прикладом і ставили стиль танцю як для початківців танцюристів у латиноамериканській програмі, так і для тих, хто програвав їм зовсім трохи, займаючи 2 і 3 місця. Шанувальники бальних танців знають, що початок їх спільної роботи був непростим, але це не завадило їм у підсумку досягти прекрасних результатів і утримувати їх до самого останнього турніру. На Кубку Світу, який проходив в 1999 році в Москві, противниками пари були Алан Торнсберг і Серена Лекка (Alan Tornsberg & Serena Lekka). Тоді було багато розмов, але це не завадило Брайану і Кармен зайняти законне перше місце.

Примітно, що початок і завершення спільної кар'єри і світового успіху Брайана і Кармен сталося на одному і тому ж турнірі - найпрестижнішому у світі бальних танців - Blackpool. Відмінністю від їх першої перемоги тут (коли вони посіли перше місце в танці Jive) стало те, що перемогу вони здобули у всіх п'яти танцях латинської програми серед учасників в категорії професіонали.

У середовищі бальних танців відомий традиційний фестиваль зірок світового масштабу WSSDF, він проходить щороку в другі вихідні серпня в Японії. У 2011 році приємною несподіванкою для всіх стала поява Брайана і Кармен на паркеті Royal Park Hotel, де безпосередньо проходить фестиваль. Настільки несподіваним воно стало з тієї причини, що за рік до цього, в 2010-му році на цьому ж фестивалі, пара оголосила про закінчення спільної діяльності. Глядачі довго не відпускали пару, змушуючи їх повертатися на паркет знову і знову, вони не сідали на свої місця, не вщухали оплески,

парі дарували квіти, і глядачі плакали, прощаючись таким чином зі світовими зірками бального танцю, які більше 10 років вважалися законодавцями стилю у виконанні латиноамериканської програми.

Ханна Картунен

Дата народження: 1975 рік
Рідне місто: Оулу (Фінляндія)
Початок кар'єри: 1993 рік

Мистецтво хореографії привернуло Ханну Картунен (Hanna Karttunen) дуже рано - в 3 роки дівчинка почала займатися балетом. Тоді вона не сприймала своє захоплення серйозно, скоріше в ній переважало дитяче бажання носити рожеві пачки і бути балериною, як вважає танцівниця зараз. На паркет бального класу вона вперше ступила у 10 років. Самим першим тренером юної Картунен був Маркку Сільтала (Markku Siltala). Танці стали для дівчинки любов'ю, з якою вона вирішила не розлучатися. Перевагу вона віддавала латиноамериканській програмі, кажучи, що народилася для

неї. Стандарт ж вона просто вважала дуже красивим. Першим партнером майбутньої зірки латинського танцю став Яако Тойвонен (Jaakko Toivonen), творчий союз представляв на змаганнях рідну Фінляндію.

Ханна зізнається, що Яако поступово ставав для неї майже братом. У них склалися рівні стосунки, адже вони почали танцювати разом, коли були підлітками. Перший помітний результат досягнутий на паркеті «British Open», який відбувся 28 травня 1993 року в Блекпулі. Тоді молода пара Картунен і Тойвонен увірвалися до фіналу і посіли 5 місце у латиноамериканській програмі. Варто зазначити, що тоді вони обійшли словенський дует Андрія Скуфца (Andrej Skufca) і Катаріни Вентуріні (Katarina Venturini). На наступний рік Ханна з партнером поліпшили свій результат і стали бронзовими призерами. Вони також вже були чемпіонами Фінляндії.

Одним із тренерів Ханни і Яако в категорії «Аматори» став Еспен Салберг (Espen Salberg). Танцюючи кілька років в даному складі, Ханна і її партнер стали помічати різницю у поглядах на майбутнє і кар'єру.

Дівчина каже, що вони обидва відчули, як дороги починають розходитися, але все ще не замислювалися про розставання в танці. Однак незабаром у неї з'явилася

можливість вперше потанцювати з професійним танцюристом. Його звали Рік Венесуела (Rick Venezuela), і Еспен Салберг радив своїй учениці не упускати шанс і спробувати. Вона прислухалася до поради і їй сподобався результат від практики з професіоналом. Ханна ділиться, що завдяки цьому моменту відчула потенціал і талант в собі. Важливу роль зіграла і сім'я спортсменки, дозволивши їй незабаром виїхати в Америку, щоб розвиватися та йти до своєї мети.

Першим офіційним партнером Ханни в новому статусі став Гейр Бакке (Geir Bakke), танцюрист з Норвегії. Коли вона перейшла в «Професіонали», їй було лише трохи за 20. Дівчина зізнається, що їй просто хотілося спробувати навчитися. Як каже вона, - професіонал більше розкривається в танці, у нього є свій стиль, індивідуальність і його танець «зрілий». До цього вона і прагнула. Найвищого результату Ханна в парі з Гейром досягли на турнірі «WDDSC European Professional Latin Championships 1996» в місті Кассель (Німеччина). Тоді дует посів 4 місце. В такому складі спортсмени існували недовго - всього близько року.

У 1997 році Картунен встає з Сандро Кавалліні (Sandro Cavallini). Разом з новим партнером вона буде представляти Італію на турнірах. Дебютний вихід на паркет відбувся 23 січня 1997 року на «UK Open» в Борнмуті (Англія). Танцюристи увійшли у півфінал професійного змагання. Через кілька місяців на «All England Latin Championships» вони вже стояли на 3-ій сходинці п'єдесталу пошани. Союз протримався 2 роки. Незабаром після виступу на «UK Open 1999», де

танцюристи вибороли 6 місце - попрощалися один з одним. Найвищий результат було отримано на «WDDSC European Professional Latin Championships 1998», де Ханна і Сандро стали 4-ми.

Новий виток у танцювальну кар'єру Ханни Картунен привніс Пол Кіллік (Paul Killick). З ним дівчина уклала партнерство вже в червні 1999 року. Дебютний паркет «US Open» приніс професійним танцюристам 1 місце. Крім Еспена Салберга, будучи в новому союзі, Ханна стала багато займатися з Донні Бернсом (Donnie Burns). Її партнер був вже добре знайомий з ним. Результати з'явилися дуже швидко: у 2000 і 2001 роках у Блекулі отримана бронза, у 2002 - срібло на «British Open», а також здобута перемога на «UK Open».

Блекпульський танцювальний фестиваль 2003 року дарує парі срібло, а «Кубок світу» в Москві у

латиноамериканській програмі серед професіоналів (Росія) приносить 1 місце. Ханна розповідала в одному зі своїх інтерв'ю, що Пол дуже надихав її, незважаючи на вимогливість і деякі труднощі. Партнери відрізнялися взаєморозумінням і хорошою дружбою. Зараз

Картунен ділиться, що період роботи з Кілліком став особливим для неї.

У сукупності пара здобула перемогу у багатьох країнах: Росії, Австрії, Нідерландах, Японії, Англії, а крім того, чотири рази отримала титул Національних Чемпіонів Британії. Вони розлучилися в 2004 році, залишивши позаду 5 років спільної діяльності. Розрив відбувся у зв'язку з відходом Кілліка від конкурсної кар'єри. Тоді Ханна і Пол брали участь у телевізійному проекті «Strictly Come Dancing». Танцівниця виступала з актором Крістофером Паркером (Christopher Parker) і сформований «зоряний» дует отримав величезну глядацьку підтримку. Саме завдяки цьому - дійшов до фіналу і зайняв 2 місце. Ханна спочатку розуміла, що проект займе весь її час, а також знала, що участь у ньому допоможе розвиватися далі. Тому танцівниця засвітилася лише у одному сезоні передачі. Картунен сподобалося виступати у шоу-програмах, але тоді не було думок займатися ними постійно. Однак незабаром, на прохання організаторів «Strictly Come Dancing», Ханна виступає в прямому ефірі з Віктором да Сільва (Victor Da Silva). Вони не танцювали раніше разом, але були парою в житті. Латинистка зізнається, що це було хорошим досвідом і стало приводом для початку партнерства. У серпні 2004 року танцюристи починають разом тренуватися, присвячуючи себе шоу-номерам. Про змагання вони не замислювалися, але прибувши на читання лекції у Блекпул, несподівано перемогли у секвеї. Як розповідає Картунен, перш заявлена пара просто не змогла приїхати, тому участь запропонували їм. Готовий номер у Ханни і Віктора вже

був, але от костюми довелося створювати в стислі терміни і прямо на місці. Після - дует ще тричі виступав на турнірах Блекпула, а також на Чемпіонатах Світу. 2006 рік порадував премією «Premios Talentos» від португальського міністерства закордонних справ за вагомий внесок у розвиток спорту і мистецтва. Творчий союз також мав честь виступити в Монте-Карло для принца Альберта та олімпійського комітету. Через 3,5 року партнери розлучилися, і Ханна повернулася на Батьківщину.

В перерві від занять Ханна Карттунен зрозуміла, що їй не вистачає самовираження і тих відчуттів, які давав їй танець. Повернення до конкурсної кар'єри не змусило себе чекати. Партнером став Славік Крикливий (Slavik Kryklyvyy). Тренером ж як і раніше залишався Еспен Салберг. Вони дебютували в Борнмуті (Англія) на «UK Open 2009». Однак ні результат, ні сам танець не влаштував Ханну. Вона каже, що в цьому немає провини Славіка або її, просто їх партнерство «не спрацювало» - в ньому не було повного єднання і взаимовіддачі. Вони розпалися після першого ж турніру. Тому в травні 2009 року танцівниця повернулася до колишнього партнера - Віктора да Сільва. Спільно вони як і раніше готували шоу-програми, а також давали семінари молодим спортсменам. Ханна і Віктор виступали в театрах Південної Африки, США, Фінляндії, Австрії, Азії, а також гастролювали більш ніж у 27 країнах світу. Вони також приділяють чимало часу благодійності. Нещодавно Карттунен з партнером виступили у Королівському Альберт Холі, після чого опублікували в персональному блозі інформацію про завершення виступів у секвеї. Ханна написала: «Цей день

не сумний для нас, так як це не кінець для нашого танцю. Це час, коли дуже важлива голова конкурсного танцюриста підходить до свого завершення».

Партнери Ханни і країни, за які виступала пара:

Травень 2009 - наст. вр. - Віктор да Сільва (ПАР)

Березень 2008 - лютий 2009 - Славік Крикливий (Фінляндія)

Серпень 2004 - січень 2008 - Віктор да Сільва (ПАР)

Червень 1999 - червень 2004 - Пол Кіллік (Англія)

Січень 1997 - березень 1999 - Сандро Кавалліні (Італія)

Січень 1996 - листопад 1996 - Гейр Бакке (Норвегія)

Січень 1990 - травень 1995 - Яако Тойвонен (Фінляндія)

*Зірки
європейського танцю*

Маркус и Карен Хілтон

У цієї пари унікальна танцювальна кар'єра. В цілому вони п'ятнадцять разів вигравали титул Чемпіонів Світу в аматорах і професіоналах, в латиноамериканській, європейській програмах і в програмі 10 танців.

Обидва почали займатися конкурсними танцями у ранньому віці.

У 1976 році Маркус став чемпіоном Великобританії в Юніорах в латиноамериканській програмі.

Пара утворилася в 1978 році. До цього Маркус зазвичай вигравав латиноамериканські турніри, а Карен європейські.

В аматорах вони стали Чемпіонами Світу і Європи у 10 танцях у 1981 і 1982 рр. А також Чемпіонами Великобританії, Європи і Світу в латиноамериканській програмі в 1982 і 1983 рр., і переможцями УК у 1983 р.

Перейшовши у професіонали, (перед тим як почати спеціалізуватися в європейській програмі) вони стали Чемпіонами Світу і Європи у програмі 10 танців у 1986 році. Список їхніх перемог у європейській програмі включає Відкритий Чемпіонат Великобританії (1990, 1992, 1994 - 1997), Чемпіонати Європи

(1990, 1993 - 1996) і Чемпіонати Світу (1990 - 1998). Маркус і Карен були також Чемпіонами Світу у секвеї в 1989 році, Чемпіонами Світу в європейському шоу дансі у 1993-94 рр.

Маркус і Карен стали володарями престижної премії Carl Alan Awards як аматори в 1982 році і як професіонали в 1993 році і 1995 році.

Танцювальну кар'єру завершили в 2000 р.

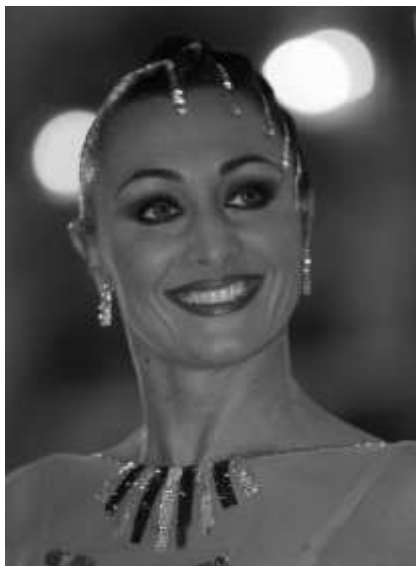
Син Генрі Джеймс Хілтон народився 12 липня 2001 року.

На додаток до характеру чемпіонів

"Знаєте, іноді під час відпустки ми плаваємо разом. Це можуть бути Гаваї або Карибські острови або ще де-небудь, неважливо. Ми плаваємо просто, щоб зберегти форму, собі в задоволення. І ось ми пливемо, розмовляємо

про те, що добре б ввечері випити чаю або шампанського, і в міру наближення до берега кожен намагається плисти все швидше і швидше, щоб прийти першим!"

Алессія Бетті

Дата народження: 1979 рік

Рідне місто: Рим (Італія)

Початок кар'єри: 1987 рік

Багато танцюристів приходили до хореографічної зали з мамами і татами, а маленька Алессія Бетті (Alessia Betti) приєдналася до світу танцю з подачі дідуся, у віці восьми років. І той день став для неї вирішальним, тому що дівчинка відразу закохалася. Для досягнення нинішніх результатів, Алессії Бетті довелося доводити свою любов до спорту, завзятість і працьовитість. Шлях до вершин був складним, але жодного разу не викликав жалю.

У 1989 році Алессія пробується з Мірко Гоззоли (Mirko Gozzoli). Вони не шукали один одного, оскільки вже були знайомі, жили поруч, тренувалися в одній школі. Просто так співпало, що їх педагог Чарди (Cardi) побачив

багато спільного між юними танцюристами, зокрема, рівень, і сказав про це. Тренерське чуття не підвело - партнерство і справді виявилось доленосним.

Перший вихід на великий паркет для нової пари стався в 1991 році у Блекпулі в категорії «Молодь до 21» і переконав у наявності всіх шансів до чемпіонства. Після цього Алессія і Мірко починають працювати з особливою ретельністю, готуючись до German Open'92, але перша вагома перемога, що поклала початок не менш блискучим виступам, взята на "British Open" у 1995 році все в тієї ж категорії "Under 21". Далі пішло золото на Open Vicenza в 1999 році зі стандарту, а на початку зими аналогічний результат пара показала на Europe Cup Standard. За наступні три роки, аж до 2003 вони не сходять з лідируючої позиції.

Досягнувши настільки значних вершин у Аматорському танцеванні і усвідомивши, що можна прагнути ще вище, Алессія і Мірко у січні 2004 року

змінюють категорію. Стартовий турнір відбувся вже 21 числа: UK Open 2004, де вони стали фіналістами, посівши п'яту сходинку.

Для доказу свого рівня серед Професіоналів знадобилося два довгих роки, наповнених старанними тренуваннями та підтримкою близьких людей. Зокрема - основних тренерів пари: Фабіо Сельми і Сімони Фанчелло (Fabio Selmi & Simona Fancello), які виховали не один чемпіонський дует.

Все не марно: починаючи з International Championships, що пройшов у жовтні 2005 року, Алессія Бетті стає беззастережної чемпіонкою всіх турнірів серед Професіоналів у програмі європейських танців.

А після двадцяти років плідної і стабільного партнерства, який приніс чимало перемог і світову популярність, у 2009 році пара Гоззоли-Бетті розпадається.

Через два місяці, в листопаді, після розставання з попереднім партнером, Алессія починає тренуватися зі своїм обранцем, Анджело Мадонія (Angelo Madonia). Пара продовжує представляти Італію у

Професіоналах.

Перша проба великого паркету в новому складі відбувається на UK Open 2010, де вони займають восьме місце. На тлі попередніх результатів, які були у Алессії з Мірко, це - своєрідне погіршення становища. І потрібно ще два місяці і три змагання, щоб знову повернути втрачені позиції. У березні на French Open 2010 Алессія і Анджело беруть золото, потім - низка попадань в трійку, з якої вибився лише жовтневий The International Championships 2010 року з сьомим місцем.

Найяскравішим результатом для пари виявляється перша сходи́нка на Tours Dance Show Standard, що проходив у Франції в березні 2011 року, після чого Алессія і Анджело тримають стійкі позиції фіналістів Блекпула, а в серпні 2011 року завершують змагальну кар'єру. Датований 16 липня 2011 WDC World Cup у Китаї приносить їм п'яте місце і стає останнім турніром.

9 вересня 2011 року Алессія виходить заміж за Анджело Мадоніа в Палермо (Італія), а через кілька днів шанувальники танцю дізнаються сумну новину: Алессія Бетті вирішує остаточно присвятити себе сім'ї, завершивши змагальну кар'єру. Двадцять чотири роки, проведених на паркеті в якості спортсмена, переходять у тренерську діяльність.

Вона продовжує зберігати цю любов, виховуючи нове покоління юних танцюристів, хоч і вважає, що її титули - лише верхівка айсберга.

Партнери Алессії і країни, за які виступала пара:
1989 - Вересень 2009 - Мірко Гоззоли (Італія)

Вільям Піно

Дата народження: 1972 рік

Рідне місто: Рим, Італія

Початок кар'єри: 1987 рік

Близьке знайомство з бальними танцями Вільям Піно (William Pino) почав у віці 10 років. У тому віці він ще не знав, що пов'яже з ними більшу частину свого життя і яких результатів досягне. Заняття проходили у рідному місті. Більш усвідомлене

ставлення до свого захоплення у Вільяма почалося завдяки офіційній співпраці з партнеркою з Данії - Микелой Кардуччі (Michela Carducci). Дует був зареєстрований 1 січня 1987 року в Італії. Піно волів стандартно-європейську програму танців, проявляючи до неї більше зусиль та інтересу. Разом з Микелою Вільям досяг непоганих результатів, в числі яких срібло на турнірі «German Open Championship», який пройшов 27 серпня 1989 року в Манхаймі (Німеччина). Тоді пара виступала у категорії «Молодь» у стандарті. Однак після цього змагання танцюристи прийняли рішення про припинення

спільної співпраці, і у вересні 1989 року Вільям розпочав пошук нової партнерки.

У 1990 році Вільям зустрів Алессандру Бучіареллі (Alessandra Bucciarelli). З нею в червні цього року танцюрист починає кар'єру в новому для себе статусі «Аматор». Перший серйозний вихід на паркет відбувся в рідній країні пари. Танцюристи швидко завоювали титул чемпіонів Італії з 10 танців серед спортсменів до 21 року. До речі, на підготовку до перших змагань Вільям і Алессандра витратили трохи часу - всього місяць. Перші результати, за словами танцюриста, стали для них хорошою мотивацією для подальшого кар'єрного зростання. 27 серпня 1992 року вони заявили про себе на «German Open», здобувши перемогу у стандартній програмі. Як казав Вільям в одному зі своїх інтерв'ю, Алессандра стала для нього тією партнеркою, з якою він відчував себе впевнено і міг на 100% розкритися в танці. Це ж відчуття поділяла і сама дівчина.

Щедрим для творчої союзу Піно і Бучіареллі став 1993 рік. Свій зліт пара зазначає перемогою на Блекпульському фестивалі у стандартній програмі серед танцюристів до 21 року. Тоді вони стали першою італійською парою, яка підкорила Блекпул. Піно вважає, що раніше італійські пари не досягали таких високих результатів в стандарті просто тому, що сам бальний танець не був настільки популярний і поширений в його країні. У 1994 році Вільям і його партнерка потрапляють у фінал Блекпула серед «Аматорів», танцюристи також стають на 3 сходинку турнірної таблиці «German Open-1994» у Манхаймі (Німеччина).

Вільяма Піно відрізняла техніка: його виконання танцю на паркеті здавалося дуже легким і вільним. Танцюрист ділиться, що насправді прийти до цього не так легко, адже це, насамперед, практика і досвід, але так і повинно бути. Крім занять бальними танцями, Вільям на той момент здобував освіту. Довгий час захоплюючись комп'ютерами, молода людина стає кваліфікованим програмістом. У 1995-1996 роках Вільям і Алессандра пробують себе у змаганнях з 10 танців. Результати також виявляються успішними для пари - вони кілька разів входять у фінал міжнародних конкурсів Європи і світу, а також стають на 3 сходинку п'єдесталу пошани. Однак після цієї практики вирішують продовжити виступи тільки у стандарті.

У 1996 році Вільям закріплює досягнуті результати і пара займає фінальні місця у всіх великих змаганнях, включаючи УК, Блекпул і International. Для нього це стає дуже важливим досягненням на шляху до успіху. Дуєт у цьому ж році включають у Світовий рейтинг. Вони продовжують наполегливі тренування і в 1998 році виграють кілька чемпіонатів Європи та Світу, в тому числі Блекпул, у програмі європейських танців. В наступному році Вільям з партнеркою повністю повторює результат попереднього року і додає нові перемоги у скарбничку своїх успіхів.

Отримавши широку популярність і статус чемпіона в стандартно-європейській програмі серед аматорів, Вільям Піно продовжує співпрацю з колишньою партнеркою і в новій категорії. На момент переходу в «Професіонали» танцюристи працювали разом вже близько 10 років. Перше

велике досягнення пари в новому статусі приніс Блекпул - «Висхідні зірки» і 1 місце. За стільки часу спільної кар'єри у Вільяма і Алессандри склався свій стиль виконання стандартно-європейських танців. Їх самим сильним танцем стає танго. Разом пара починає давати семінари і користується попитом. Як вважає Вільям, він не бачить в своєму танці яскравого відображення італійської культури, але і в той же момент зазначає, що Батьківщина все ж впливає на танцюристів і відрізняє їх один від одного.

Вільям продовжує виводити свою пару у фінал всіх великих турнірів. У 2001 році вони вперше беруть участь у світовому змаганні з секвею, що пройшов у Бонні (Німеччина), 15 грудня. Тоді Піно і Бучіареллі займають 2 місце. Вони продовжують здобувати перемоги на «German Open» входять у фінал Блекпула і є чинними чемпіонами Італії зі стандарту, в тому числі і секвею. «WDDSC European Professional Classic Showdance Championship 2003» приносить італійській парі 1 місце у секвеї. 3 червня 2005 року приносить найвищу сходинку п'єдесталу пошани у Блекпульському фестивалі з квікстепу. Перемогу в цьому ж році приносять і «22nd Feinda Italian Open», «US Open», а також «WDDSC European Professional Standard». Найвищий бал у конкурсній кар'єрі Вільям разом з партнеркою отримав в місті Болонья (Італія). Тоді вони зайняли 1 місце на «Italian Professional Championship» зі стандартно-європейського секвею. Тут на «домашньому» паркеті Вільям і Алессандра здійснили свій прощальний вихід на паркет. Після майже 16 років спільної конкурсної кар'єри танцюристи йдуть зі спорту.

Попрощатися з бальними танцями остаточно не входило в плани Вільяма Піно. Він продовжує улюблене заняття, даючи семінари чинним парам і розвиваючись в якості тренера. З його участю виходить серія відео-семінарів, які стають популярні в танцювальному світі. До речі, в новому статусі Вільям продовжує працювати рука до руки з партнеркою Алессандрою. Танцюрист як і раніше живе в Римі (Італія). Через деякий час він вирішує узаконити стосунки з колишньою колегою з танцювального спорту узами шлюбу, це знаменна для них подія сталася 7 вересня 2009 року. Будучи на новому рівні «партнерських» відносин дует продовжує разом давати уроки, вільний від занять танцями час присвячуючи гольфу і живопису.

З 2010 року бере участь у суддівській колегії Shenzhen China Open Championships (Відкритого чемпіонату Китаю у Шеньчжень).

Партнерки Вільяма і країни, за які виступала пара:

1 червня 1990 - 1 березня 2006 - Алессандра Бучіареллі (Італія)

1 січня 1987 - 1 вересня 1989 - Мікела Кардуччі (Італія)

Мірко Газзолі

Дата народження: 1975 рік

Рідне місто: Рим (Італія)

Початок кар'єри: 1983 рік

Шлях у танцювальний світ Мірко Газзолі (Mirko Gozzoli) відкрив для себе завдяки своєму рідному братові, який успішно займався танцями. Батьки виховали хлопчика так, що він повинен брати приклад з них, або вчитися чогось позитивного у брата. Надивившись на нього і бачивши, що танці приносять тільки гарні емоції і допомагають розвиватися у фізичному плані, Мірко почав шукати підходящу для нього танцювальну школу. У 1982 році семирічний хлопчик став відвідувати в Італії школу танців для початківців, де основний наголос робився не на досягнення професійних цілей, а в основному для розваги. Його перший виступ на шоу було в стилі диско, там Мірко виступив в образі робота. У 1983 році у Мірко з'являється його перша партнерка, з якою він протанцював шість років. Вони разом відвідували одну школу танців, але вона була з іншого міста.

Розлучившись з першою партнеркою в 1989 році, Мірко стає в пару з Алессією Бетті (Alessia Betti). Вони починають працювати в категорії «аматор». Їх першим спільним турніром був Блекпул, який проходив у 1991 році, пара представляла Італію і виступала в категорії «молодь до 21 року». Цей турнір перевернув уявлення про танці для Мірко, після цього він почав ставитися більш серйозно до своєї кар'єри і старанніше тренуватися, розуміючи, що так він досягне висот.

У 1992 році пара бере участь у своєму першому турнірі «German Open». 26 травня 1995 року пара Мірко і Алессія виступила в Англії на «British Open 1995» і зайняла там 3 місце в категорії «молодь до 21

року». У турнірі «Open Vicenza», який проходив 18 квітня 1999 року в Італії, вони займають перше місце у стандартній програмі. У грудні того ж року, на конкурсі «Europe Cup Standard» вони так само завойовують головний приз.

З 2001 по 2003 рік, в кожному турнірі, пара Мірко і Алессія займає почесне перше місце.

21 січня 2004 року зі своєю партнеркою Алессією Бетті Мірко відправляється на «UK Open 2004» вже в якості професіоналів і займають там, у категорії стандарт,

5 місце. З 02 червня 2006 року по 18 серпня 2009 їхня пара залишалася Чемпіонами Світу і отримувала тільки перші місця у всіх чемпіонатах серед професіоналів.

Алессія і Мірко припинили своє партнерство у вересні 2009 року, вони пропрацювали разом 20 років. А вже в листопаді Мірко став у пару з Едітою Даниуте (Edita Daniute). Їх стилі танцю дуже розрізнялися, і спочатку Мірко було нелегко звикати до нової партнерки, але це було навіть цікаво і додавало якусь унікальність їх танцю.

Перший їхній спільний чемпіонат «UK Open» проходить 20 січня 2010 року в Англії, де вони завойовують друге місце.

Мірко з Едітою прийняли рішення не гнатися за винагородами і не брати участь в кожному турнірі, їх стратегія полягала в тому, щоб відпрацювати свій танець, довести його до досконалості, крім титулу чемпіона їм важливо було залишатися просто хорошими танцюристами, однак Мірко вважає себе спортсменом, ніж танцюристом. Для нього цікавіше брати участь в турнірах, щоб завжди був присутній дух змагання і суперництва, ніж просто участь у шоу-програмах.

Мірко Газзолі завжди можна з легкістю впізнати на паркеті, завдяки його незвичайній хореографії. Із-за його темпераменту, на великих чемпіонатах йому може просто стати нудно з-за того що потрібно танцювати кілька турів поспіль, він може вже під час виступу щось змінити у своєму танці, але робить це так, як ніби це було заздалегідь заплановано і відпрацьовано. Едіта з легкістю підлаштовувалася під свого партнера. Завдяки цим

раптовим змінам у танцях, Мірко залишається Чемпіоном Світу на паркеті.

6 січня у Мірко і його дружини Сари Ді Вайри (Di Sara Vaira) народилася дочка, а вже 18 січня він відправляється на «UK Open 2011» і завойовує 2 місце.

Останній чемпіонат Мірко та Едіти був «Taiwan Open 2012 (WDC Asian Tour)» пройшов 28 лютого 2012 року в Тайвані, там вони посіли 2 місце. Після цього Едіта пішла в декретну відпустку. І ось вже 10 лютого 2013 роки ми могли спостерігати тріумфальне повернення на паркет - Мірко Газзоли і Едіта Даниуте зайняли перше місце на «Бассано Open» в Італії.

Продовження слідує...

Мірко Газзоли є ліцензованим фахівцем-професіоналом і є суддею категорії А з європейської програми. В Італії у них з дружиною є свій танцювальний клуб, в якому Сара і Мірко викладають. Він так само іноді проводить майстер-класи на різних семінарах.

Партнерки Мірко і країни, за які виступала пара:
1989 - Вересень 2009 - Алессія Бетті (Італія)
листопад 2009 - лютий 2012 - Едіта Даниуте (Італія)

Крістофер Хоукінс

Дата народження: 1976 рік
Рідне місто: ? (Англія)
Початок кар'єри: 1987 рік

Хоча бальні танці - вид спорту досить молодий, а активний розвиток вони отримали лише в самому кінці ХХ століття, знаходячи той образ, що нам відомий зараз, танцюристи минулого століття і сьогодні залишаються тими, за ким хочеться слідувати. До Крістоферу Хоукінс (Christopher Hawkins), що належить виразно до «зірок» світового масштабу, і сьогодні звертаються, бажаючи краще зрозуміти європейську програму. До кого ще, як не до людини з таким вражаючим списком перемог?

Танцювати хлопчик почав в 9 років, причому протягом перших 2,5 участі в турнірах не приймав, потроху напрацьовує базу. Складно сказати, чи ця тактика

дала свої результати, або справа у природженому таланті, але решту півроку в Ювеналій ознаменувалися четвертої рядком на International'e в європейській програмі. Подібним виступом юний спортсмен голосно заявив про себе, продовжуючи і далі тримати заданий одномоментно рівень. Його Юніорський період, проведений з двома різними партнерками, відзначився міцним обґрунтуванням на першій сходинці серед англійських пар тій же віковій категорії. А на великому міжнародному змаганні йому присудили «срібло».

Аматор

У 1992 році, перейшовши в «Молодь», Крістофер встав в пару з Хейзел Ньюберрі (Hazel Newberry), і саме з нею пройшов найдовший шлях разом. Вони встигли досягти багато і в аматорському танцюванні, і в професійному. І почалося все, за великим рахунком, з перших же місяців їх співпраці. Будучи «новонародженої» парою

вони вийшли на Open British Youth, де груди їх прикрашена золотою медаллю. А в Amateur залишилися в півфіналі. Для тих, хто танцював разом лише 3 місяці, це

можна було вважати не просто удачею, а справжнім дивом. Адже питання станцованості за такий короткий термін не наважується.

Але навіть якщо така перемога була подарунком долі, Крістофер продовжував доводити - він не марна. У 1993 році на тому ж турнірі, але вже в Amateur була зайнята п'ята строчка, а через кілька місяців на GOC - третя. І протягом всього періоду аматорського танцювання, що розтягнувся до листопада 1997 року, з п'єдесталу Крістофер паче не спускався. Балансування між третім і другим місцем тривало лише до січня 1996 року, після чого танцюрист впевнено утримує на самій вершині, тільки пару раз спустившись на другу позицію. Одним з таких випадків став Austrian Open у Відні, в рамках якого проводився Чемпіонат Світу, а іншим - ARD Masters в Мюнхені.

Іноземні коментатори на одному зі змагань назвали Крістофера Speedy Gonzales, відзначаючи таким чином в його танці динаміку. Пар з подібною «родзинкою» в європейській програмі було не так багато, більшість дотримувалося іншого стилю - м'якше, легше. І за рахунок такої особливості Крістофер і Хейзел виділялися, і одним-єдиним прізвищем справа не обмежилася. Сам танцюрист зізнався, що на їх витривалість акцент на тренуваннях робився завжди, можливо, це навіть стало їх відмітною рисою, але конкретно динаміку і силу він ніколи не намагався вивести на перший план.

Професіонал

У 1997 році Крістофер змінив свій статус з любителя на професіонала, залишаючись все в тій же парі. З його слів, всі можливі вершини в Охочих вже були досягнуті, і сенсу просто раз по раз їх підтверджувати - не було. У його планах завжди існувало лише рух

вперед, а при подібному розкладі перед носом виявилася стіна і сходи поруч. Тому доводилося робити крок вгору, на новий рівень, де знову буде потрібно доводити, і є можливість рости далі. Що найбільше цінне - робити це тепер нарівні з тими, хто був кумирами в юніорському віці.

Напевно, доля була дуже прихильна до наполегливої і талановитому танцюристу, що ставив понад спортивних досягнень - естетичні: його танець завжди був орієнтований на донесення глядачеві певної історії, що приносить задоволення. Перший же турнір в новій якості, яким став знову ж UK Open, в категорії Висхідних Зірок був виграний, а в Professional Modern дозволив зайняти місце в топ-13. Для Крістофера в Охочих це було б невдачею, але для Крістофера в Професіоналах - маленькою перемогою. Причому, серед суддівських оцінок

того змагання, квікстеп Крістофера і Хейзел був оцінений на третє місце.

В кінці 2004 року відбулася зміна складу: Крістофер встав в пару з польською танцівницею Юстиной Козинська (Justyna Kozinska), яка незабаром стала його дружиною, змінивши прізвище. Це був останній «вдих» професійного танцювання Крістофера, що продовжився 3 роки, рівно до весни 2008, коли стало ясно, що і тут вже рухатися нікуди. І перемога на World Games, і бронза на World and International Ballroom Championships, і незліченна кількість перших рядків на турнірах різного ступеня значимості. Все це поповнило послужний список Крістофера, натякаючи, що пора ставити крапку.

Тренер

За все життя, проведену на паркеті, він встиг попрацювати з безліччю відомих і не дуже педагогів, з яких в результаті склалася міцна команда людей, які зробили для танцюриста чимало. Серед них були Ентоні Херлі (Anthony Hurley), Ліндсі Хіллер (Lindsey Hillier), Білл і Боббі Ірвін (Bill і Bobby Irvine). Тепер настала пора самому поповнити їхні ряди. Момент, зазначений Крістофером про відмінність аматорського та професійного танцювання конкретно для нього, як для жителя Англії, полягав в можливості викладати і читати лекції. У попередньому статусі оной не спостерігалось, а йому вже хотілося почати передавати свої знання, ділитися з підростаючим поколінням.

Тому, припинивши змагальну діяльність в березні 2008 року, він повністю пішов в викладання. Сьогодні ознайомитися з методиками Крістофера і збагатити свої

знання за рахунок «спілкування» з ним, навіть одностороннього, можна не тільки за допомогою особистого потрапляння на уроки. Він записав кілька лекцій на рідній мові, доступних в мережі. Найбільш відомою з них є що відноситься до повільного вальсу.

Партнерки Крістофера і країни, за які виступала пара:
жовтень 2004 - березень 2008 р - Юстина Хоукінс (Англія)
лютий 1992 - липень 2004 - Хейзел Ньюберрі (Англія)